

Isten becsomagolt Ajándéka

Jeffersonville, Indiana, USA

1960.12.25.

1 Mindig jó eljönni az Úr házába, de úgy tűnik, sokkal jobb karácsonykor és újévkor és ezeken a szent napokon. Úgy látszik ez egy különleges kis áldást tartogat számunkra és ahogy mi... Nagyon sajnálatos, hogy nem lehet meg nekünk mindig ez a karácsonyi érzés. Az emberek integetnek neked és azt mondják: „Az Úr áldjon meg.” Ez jó. Ezt az egy dolgot szeretem a karácsonyban.

Tehát hallottam, hogy kihirdették az évváró alkalmat, úgy hiszem, jövő szombat estére. Ha az Úr megsegít, próbálok akkor itt lenni az évváró alkalmon és odaszánni az időmet, ha az Úr megsegít, hogy segítsek nekik; beszélnek egy kicsit valamilyen témáról jövő szombat este.

Vasárnap délelőtt persze lesz a megszokott vasárnapi iskolánk. És vasárnap este lesz az evangelizáló szolgálat. Tehát... [Neville testvér azt mondja: „Lábmosás is lesz jövő vasárnap este.” — a szerk.] Igen. Úrvacsora, lábmosás, jövő vasárnap este. Így van. Jó dolog így kezdeni az új évet, igen, úrvacsorával, lábmosással.

2 Most szeretnék tenni egy bejelentést, amit kérek, hogy legyen egy kis zárt találkozó csak az imaház pásztorainak és társpásztorainak, az imaház gondnokainak és diakónusainak. Úgy gondolom, jó, ha néha összeülünk egyszer-egyszer, és valahogy megértjük, hogy milyen irányba vezet minket az Úr. És sokszor feljönnek kis dolgok, például igehelyek, amiket nehéznek találtok. És ha mi nem... mi ugyanazt akarjuk, ugyanazt a dolgot akarjuk mondani mindenhol és össze szeretnénk jönni.

És szeretném, hogy ti, pásztorok és társpásztorok; ez persze Neville testvér lenne és Don Ruddel testvér, itt fenn az egyik társpásztorunk és Graham Snelling testvér Utica-ban, Stricker testvér itt, a misszionáriusunk és a testvérek, akik pásztorok. Különböző testvérek itt, Parnell testvér és tudjátok, hogy kik a társpásztorok itt; Junior Jackson testvér, lentről, New Albany-ből és aztán a diakónusok és gondnokok.

Elmondom nektek, hogy mit szeretnék, hogy tegyetek. Ezen a jövő héten vegyetek egy kis darab papírt, és írjátok le azokat a gondolatokat, vagy azt mondanám, igeverseket, vagy valamilyen kötelességet, amit tennetek kell, amit esetleg nem tudtok.

3 Például egy gondnok azt mondaná: „Mi a kötelességem, ha ez az eset felmerül?” „Mi az én kötelességem diakónusként, ha ez az eset felmerül?” És talán egy pásztor azt mondja: „Ebben az Igében itt látom, hogy annak így-és-így kellene lennie és nem értem azt, ahogyan tanítjuk. Helyezd azt el a Szentírásban és így tovább.” Aztán adjátok be mindezeket Wood testvérnek, ha megtennétek, mert ő a szomszédomban lakik. És értékelni fogom, ha leírjátok a tetteket amilyen hamar tudjátok, hogy hadd tudjam azt megkeresni az Írásokban.

Megtartjuk ezt. Nem... Ez most nem nyilvános összejövétel, ez csak a pásztorok számára van ebből az imaházból és az imaház diakónusainak és gondnokainak. És ez hamarosan lezajlik, amint be tudjuk őket hozni. Aztán bejelentünk egy estét, amikor nincsenek itt összejövetelek, és akkor majd azzal fogunk foglalkozni.

4 Úgy gondolom, jó dolog lenne, Neville testvér, ha ezek a testvérek, ti mind, pásztorok és így tovább, összejöhetnétek. És így ugyanazt szólhatjuk mindenhol, amit tudunk, látjátok. És aztán azt majd hangszalagra veszik, a kérdéseink és a válaszaink is fel lesznek véve, és mindnyájan kaphattok egy kazettát, hogy megtudhassátok, hogy visszajátszhattok, bármilyen esetben, ha valamilyen kérdés felmerül, hogy az a gyülekezet hasznára lehessen.

Vagy valaki azt mondaná: „Nos, ez...” Akkor visszamegyünk és megnézzük, hogy mi van a kazettán, mit mond. Már vannak olyan fajta kazettáink. És most új gondnokaink vannak, úgy gondolom, ettől az évtől, és néhány új diakónusunk, és így tovább, és szeretnénk nekik útbaigazítást adni erről.

5 És itt van ez a kis testvér, az egyik testvérünk innen fentről, Sellersburg-ből, Willard Crase testvér, mindenképp üzenjetez neki erről, ha megtennétek, mert ő fiatal még az Úrban. És úgy gondolom, hogyha ezek a fiatalemberek megerősödhetnek, tudjátok, mire gondolok, akkor megtudhatják, hogy hogyan menjenek tovább. Kis kérdések jönnek fel az elméjükben. Ahelyett, hogy kimennének valami vékony ágra, jöjjünk egybe és nézzük meg, miről szól ez az egész. Aztán amikor vannak az összejöveteleink, a nagy közös összejöveteleink, ahol a gyülekezetek egybejönnek, mint ahogy a múlt alkalommal volt, akkor majd tudni fogjuk, hogy mit vegyünk és mit mondjunk, mit tegyünk. Mi mindannyian ugyanazt a nyelvet akarjuk beszélni, hogy megértsük.

6 Na most, van még egy dolog, amit mondani szeretnék. Ahogy Neville testvér ezt olyan jól elmondta, a legjobbakat kívánjuk nektek ebben a karácsonyi időszakban, a közösség ezen idejében a szent napok alatt és így tovább.

És aztán meg akarom ragadni ezt az időt, hogy kifejezzem mindnyájatoknak, hogy mennyire hálás

vagyok nektek a karácsonyi képeslapjaitokért és ajándékaitokért és azokért a dolgokért, amiket a házukban kaptunk. Valóban szeretném azt megköszönni nektek teljes szívemből. Az igazán jól esett nekünk ma reggel, amikor... Van egy kicsi fiam, aki elég kicsi még ahhoz, hogy karácsonyfát akarjon, és volt nekünk egy a szobában. Ma reggel odamentem és találtam alatta több ajándékot az itteni gyülekezetemtől és a barátaimtól, különböző helyekről, akik bejöttek és letették a fa alá. Nincsenek szavak, amivel kifejezhetném nektek, hogy mennyire értékelem mindet. Az az imám, hogy a Menny Istene áldjon meg titeket gazdagon. És most...

Mi — tudjátok, hogy van az, — nem tudjuk viszonzni az ajándékokat, mert én nem keresek annyit pénzt, tudjátok. 100 dollárt keresek egy héten és nagy családom van, és úgy tízmillió barátom, és biztosan nehéz lenne, hogy eljussak hozzájuk. De hálásak vagyunk nektek és hogy gondolatok ránk. Biztos vagyok benne, hogy megértitek.

7 Tehát ne felejtsetek el a szilveszter estét, amihez közeledünk. Ó, emlékszem az első évzáró alkalomra, amin valaha is ott voltam ebben az imaházban. Úgy gondolom, senki nincs itt, aki emlékszik arra. De az egy olyan este volt, amikor az Úr sok keménységet kivett a pásztorotokból. Tehát nagyszerű időnek nézünk elébe.

És most, mielőtt imádkozunk, szeretném elolvasni az igei leckét ma estére.

És ma úgy mond vitatkoztam magammal. Bejelentettem, hogy ma este, ha ideérek, arról fogok beszélni, hogy Láttuk a Csillagát keleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Ez valahogy ismerősnek hangzott számomra. És a jóbarátunk, Sothmann testvér itt, a gyülekezet egyik gondnoka, akit megkérdeztem, azt mondta: „Megvan a felvételem arról, Branham testvér, valahol már prédikáltad azt.” És a drága barátunk, Leo Mercier testvér, a kazettás fiú azt mondta: „Igen, körülbelül ötször.” Ezért egy kicsit megváltoztattam. És ahelyett, hogy arról prédikálnék, hogy Láttuk a Csillagát keleten, arról a témáról szeretnék beszélni ma este, hogy Isten becsomagolt Ajándéka.

8 És most olvasni fogunk Máté evangéliumából, a második fejezetből, hogy a Szentírásból olvassunk, Máté második fejezete.

A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván:

Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki.

Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie?

Azok pedig mondanak néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta:

És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.

Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmasan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét.

És elküldvén őket Bethlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek néki.

Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. És ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megállta a hely fölött, a hol a gyermek vala.

És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének.

És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitérvén, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát.

És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájokba.

9 Tehát ma este onnan szeretnék venni egy témát. Vagyis nem onnan, de ugyanabból a történetből, a Lukács 2:7-ből.

És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nekik helyök a vendégfogadó háznál.

10 Hajtsuk most meg a fejünket egy rövid imára!

Kegyelmes, szent Istenünk, aki nekünk adtad a legnagyobb Ajándékot, amit ez a világ valaha is ismert, az Úr Jézus Krisztust, alázattal jövünk Hozzád ma este, hálaadással kifejezve a legbelső lényünkől szívünk mély imádatát Feléd ezért a csodálatos Ajándékért. Nincs semmink, amit cserébe adhatnánk. És nagyon kevés az, amit Te kértél, csak azt: „Jöjjetek Énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és Én leveszem a terheiteket és bűneiteket, és szabaddá teszek titeket.” Ó, micsoda csere! Senki nem tehette meg azt, csakis Te, Atyánk, és köszönjük neked, hogy megtetted azt értünk.

És mi a tanúid vagyunk ebben az órában, hogy Te elveszed terheinket és bűneinket, és helyette örömet és békességet adsz. Mennyire hálásak vagyunk, Urunk, ezért a belső keresztény megtapasztalásért, a karácsonyért a szívünkben. Annyira örülünk ennek.

Boldogok vagyunk, hogy tudhatjuk, hogy az utolsó napon élünk, amikor látjuk, hogy újra jelek tűnnek fel a közeledtéről, úgy, mint azon a napon. Megalázzuk szíveinket jelenlétedben, ó, hatalmas Fenség! Hadd uralkodjon a Te Szellemed mindenek fölött a szívünkben, életünkben és erősíts meg minket a bensőnkől a külsőnkig, hogy szolgálid lehessünk ebben a nagy és sötét órában, amivel a világ szembenéz.

Neked ajánljuk, Urunk, az Igédnek ezen olvasását azért az egy célért, hogy a Szent Szellem hadd rakjon össze ebből egy hátteret, ami elegendő lesz ma este karácsonyi üzenetként a Te várakozó néped számára. És mi Terád várunk, Urunk! Metéld körül az ajkakat, melyek szólni fognak, és a füleket, melyek hallják! Ruházd fel erővel és adj életet a Szavakba, melyek kimennek, hogy hadd hozzák el számunkra az Úr Jézus jobb megismerését, mert mi ezt az Ő Nevében kérjük. Ámen.

11 Sok Íráshelyet leírtam ide utalásként és effélék. Tegnap meglepődtem, mikor ezt hallottam. Felvettem az újságot, ahol arról volt szó, hogy „rekord karácsony”, amit az üzleti világ így hív. Több pénzt költöttek ez alkalommal, mint valaha is sok-sok éven keresztül hosszú idő óta. És arról, hogy a tömegek Jeruzsálemben gyűltek és hogy volt egy kis békeidő az arabok és a zsidók között, hogy ők valahogy félretették az érzéseiket és megengedték, hogy a zarándokok újra a városba jöjjenek karácsony idején.

Gyakran tűnődtem azon, hogy vajon miért ez a város, Betlehem lett egyáltalán kiválasztva.

12 Mint ahogy azok az emberek énekeltek pár pillanattal ezelőtt; az a kis ember és a felesége és gyermekei. És csodálkoztam, ahogy azt a kislányt figyeltem, hogy hogyan tartotta a ritmust azzal a valamiféle húros hárfával, amin játszott. És hogy az a kispajtás szinte még csak kisbaba, mégis tartotta az ütemet azzal, vagyis pengette ezt a hárfát. Ugy gondolom, hárfának hívják. Tehát, akkor én...

13 Betlehemre gondoltam és arra, hogy hogyan történhetett, hogy ki lett választva, hogy a királyok Királyának szülőhelye legyen. És tudjátok, Betlehem egy kis hely, egy nagyon kicsi város. Gyakran tűnődtem azon, hogy Isten miért nem választott egy vallásosabb helyszínt erre, erre a nagy eseményre, mint például Silót. Siló volt az első hely, ahol a sátor, a frigláda fel lett állítva, miután átkelt a Jordánon. Vagy Gilgál, egy másik nagy vallásos város vagy a hegyen fekvő Sion, egy másik nagy vallásos város; vagy akár a büszke főváros, Jeruzsálem, az összes látójával és szentjével a korokon át. Miért nem választotta Isten Jeruzsálemet?

14 Miért választotta Betlehemet? Talán úgy nézett ki, hogy olyan helyet választana, az egyik nagy menedékvárost, ami megvédené a Fiát abban az esetben, ha valamilyen baj történne. Menedékvárosok, mint például Rámóth Gileád. Az egy nagy menedék volt, amit építettek és az emberek odafuthattak ezekbe a tornyokba. Kádesh egy másik nagy menedékváros volt, Hebron pedig még egy nagy menedékváros.

Miért a kis Betlehemet választotta Isten és nem választotta ezeket a nagyobb városokat? Nekik nagyobb nevük volt és több szellemi hátterük.

De tudjátok, Istennek megvan a módja, ahogy a dolgokat teszi. Egyszerűen csak az Ő Saját módján teszi a dolgokat. Annyira örülök, hogy így van. Látjátok? Néha olyan dolgokat vesz, amiknek nincs szellemi háttere, vagy egyáltalán nincs semmilyen háttere. És ez az, amiért Ő Isten; Ő tud venni valamit, ami semmi, és kihoz valamit abból. Ez az, ami Őt Istenné teszi. Ez az, ami szeretetre indít minket Felé. Ez az, ami arra készítet minket, szegény embereket, hogy nagyra értékeljük Őt, mivel, bár mi szegények vagyunk, háttér nélkül, mégis Isten nagy dolgokat tud tenni velünk, ha Ő egyszer az irányítása alá von minket.

15 Persze Józsué volt az, aki átvitte Izrael gyermekeit és felosztotta a földeket, és Júda törzsének

adatott az a rész, ahol Betlehem van, ami Júda tartományának felső, északi csücske, egy kis sáv, ami úgy terül el, mint egy kis félsziget. És ezen a helyen, ebben a tartományban, ebben a nagy tartományban ez az északi búzavidék, ahol a búzaöv van, ahol sok búzát és árpát termelnek.

16 És Káleb egyik fia hozta létre és alapította ezt a várost. Sálmán volt a neve, ő volt Káleb egyik fia. Ha ki akarjátok keresni, sok igeverset kihagyok, de látom, hogy néhány testvér lejegyzí. Az 1Kronika 2:15-ben... és szintén megtaláljátok ezt a Máté 1:5-ben. Ahol ők létrehozták és alapították ezt a nagy várost, ami egy kisváros volt, de azért volt nagy, mert nagyszerű dolgok történtek ebben a városban.

Ahogy mindig is mondtam, az nem a nagy gyülekezet, hanem a nagy Isten a gyülekezetben. Nem a nagy szent hegy, hanem a nagy Szent Szellem, aki a hegyen van. Az nem egy szent ember, hanem a Szent Szellem egy emberben. Értitek?

Így volt ezzel a várossal is. Méretre kicsi volt és többnyire a völgyben volt, és nem volt rajta túl sok látnivaló. A lakossága csekély volt, és még ma is az. De Isten kiválasztotta, hogy megtegyen valamit. Ez az, ami tetszik nekem; valami, amit Isten kiválaszt. Nem számít, hogy néz ki az emberek számára, ameddig Isten azt kiválasztotta.

17 Ráháb a parázna, akit mindannyian ismerünk, egy fiatal lány volt, akit pogány apja és anyja kített az utcára, mert gyönyörű volt, és prostituálnak kellett lennie a megélhetésükért. És mégis ott mélyen, ebben az erkölcstelen lányban, akit kidobtak az utcára... hallotta, hogy van egy Isten, aki megválaszolja az imákat.

És az első adandó alkalommal, hogy elfogadja ezt az Istent, vagy tegyen valamit Érte, ő megtette. És Isten megkímélte az életét és megmentette az apját és anyját és a családját. Beleszeretett Izrael hadseregének hadvezérébe, - ahogy a történelemben találjuk, - és férjhez ment ehhez a hadvezérhez. És a jegyességük csodálatos volt. Végül letelepedtek és Betlehemben laktak.

18 És ettől a hadvezértől világra hozott egy fiút, a fiát... most nem jut eszembe annak a hadvezérnek a neve, bár próbáltam észben tartani. Azt hittem, hogy leírtam ide a nevét, de mégsem. Megvan a fiának a neve, Ráháb fiáé ettől a hadvezértől. Az ő neve Sálmán volt. Nem az a Salamon, - Dávid fia, - aki a templomot építette, hanem egy másik, Sálmán. És ez a Sálmán nemzett egy fiút, akinek a neve Boáz volt. És Boáz, ő, mindannyian ismerjük azt a csodálatos történetet Boázzal és Ruthról.

19 Na most, látjátok, ez a parázna asszony pogány volt és ő lett a mi Úr Jézus Krisztusunk ó-ükanyja. És amikor Boáz, az unokája eljött és feleségül vette Ruthot, a moábitát, ő szintén egy pogánnyal házasodott össze. Emiatt, emberileg szólva, Jézus is részben pogány volt. Aztán, amikor megszületett a gyermekük, Obed lett a neve. És Obednek volt egy fia, akinek a neve Jesse volt. És Jessének is lett fia, akinek a Dávid nevet adták. Ez mind a kis Betlehemben történt. Mi ez? Az Úr Jézus nemzetségtáblázata, az Ő háttere, amin a nagy szellemi emberek átnéztek, vagyis az úgynevezett szellemi emberek.

20 És ugyanezen a földön volt, hogy Sámuel, a próféta felkente Dávidot Izrael királyává, pontosan itt, Betlehemben. És Dávidon keresztül előjött a nagy Fiú: „Te, Dávid Fia”, a Fiú, aki egy domboldali kis istálló jászlában született, a város nyugati részén. Ezen a hegyen volt, hogy Isten angyalai elénekelték az első karácsonyi éneket.

Elemezzük ezt a szót, hogy Betlehem! B-e-t-h azt jelenti: 'ház'. E-l azt jelenti: 'Isten'. E-l-h-a-m azt jelenti: 'kenyér'. 'Isten kenyérének háza'. Mennyire odailó volt tehát, hogy az Élet Kenyere Betlehemből, Isten kenyérének házából jött el. Ó, az egy gyönyörű történet!

21 Biztosan egy kicsivel sötétedés után lehetett és a nap már lement. Valószínűleg fenn voltak a csillagok és úgy két órája már nem volt napvilág. Ahogy a kis számár rakta kicsi, fáradt lábait a hegyoldal mentén, Betlehemtől nyugatra, vigyázott, hová teszi kis patáit, mivel drága rakománya volt. József gyengéden vezette őt, ahogy a kis hármass elindult fel a hegyre, vagyis már egész nap úton voltak, mivel Názáretből jöttek. Bármikor megindulhatott a szülés, talán már túl is haladta az idejét.

22 De minden eleve el van rendelve Istentől és javára van azoknak, akik Őt szeretik. Isten rendelte el, hogy legyen egy szívtelen király azokban a napokban, a vérszomjas Heródes. Isten tudott arról. Isten tudott az adókról és arról, hogy ez a kegyetlen kormányzás nem irgalmazott azon a szegény édesanyán, aki éppen készült világra hozni elsőszülött fiát pár napon belül. Hanem az állt a parancsban, hogy „Mindenkinek vissza kell térnie a szülőföldjére és be kell fizetni az adót. Nem számít, milyen állapotban van, neki akkor is jönnie kell.” Isten mindent tudott erről. Ő előre ismert minden dolgot. És Ő tud mindenről, látjátok és úgy alakít mindent, hogy a javunkra munkálkodjon.

23 A kis trió nem nyugtalankodott, ahogy épp felfelé tartottak a hegyre.

Végül, sok sóhajtozás után a kis számár... szinte látom őket, ahogy megállnak a hegy tetején, ahol a... nyugatról jöttek, Názáretből jöttek át. Miután felértek a hegytetőre, lenéztek a völgybe, ahol a kis Betlehem terült el. Sok fáklya égett. Sok ember gyűlt össze egész Galileából, hogy eljöjjenek

szülőhelyükre, oda, Betlehembe az egész tartományból, hogy befizessék adójukat a római kormánynak.

Nem számít, milyen állapotban voltak, útra kellett kelniük: betegnek, szükségben lévőnek, ágyhoz kötöttnek, leprásnak, rákosnak, szegénynek, sántának, vaknak, mindenkinek jönni kellett, mert ez volt a kormány rendelete. Heródes volt amögött és meg kellett tenniük.

24 És ahogy kis csapatunk megállt a hegytetőn, biztosan volt ott egy nagy szikla. És látom, ahogy József gyöngéden a karjaiba emeli őt, és lesegíti a kis számárról, majd leülteti a sziklára. És a kis öszvér levegőért kapkodott. Ahogy József pár lépést tett előre, lenézett a kis Betlehemre és látta a zsúfolt utcákat, a morajlást, az égő fáklyákat az utcákon és az emberek kiáltásait. És azok ott feküdtek kint a határban és körbe, a városkapukon kívül. Micsoda látvány lehetett!

25 József valami ilyesmit mondhatott: „Mária, kedvesem, csak gondold bele! Túl a város északi részén, ott van, ahol Ruth, a moábita szedegetett Boáz mezején. Azon túl, fenn a hegyen van, ahol Dávid a parittyájával legyőzte az oroszlánt, és kivette a bárányt a szájából. Arrafelé lehetett, ahol Józsué állt ragyogó kardjával, aki népünk rettenthetetlen harcosa, majd felosztotta a földeket és ezt az örökséget Júda törzsének adta, melynek vérvonalához mi is tartozunk, kedvesem.” És egyéb dolgokat, amikben elmagyarázta neki, hogy mik történtek.

26 És aztán, mivel nem hallott semmi reakciót a háta mögül, biztosan odafordult, hogy megnézzze, hogy Mária még mindig ott ül-e a sziklán. Amikor megfordult, látta, hogy kedves arca az ég felé fordul. Többet nem kellett kérdeznie, mert a Csillag ott tükröződött szemeiben. Tudta, hogy lát Valamit.

És ő ránézett és azt kérdezte: „József, figyelted már azt a Csillagot ott fönn?”

És amikor odanézett, meglepődve így szólt: „Eddig még nem vettem észre, drágám.”

„Hát, követett minket azóta, hogy lement a nap. Figyeltem. Ez biztosan jelent valamit, mert annyira csodálatos érzésem van.”

Tudjátok, Isten tesz ilyen dolgokat néha az Ő népéért, mutat egy Fényt, vagy valamilyen módon tudatja velünk, hogy közel van és hogy Ő ott van a színen. Nem számít, mit mond, vagy mit tesz a világ, Ő még mindig ott van és minden rendben lesz. Ő tanúságot tesz arról a Szent Szellem által, hogy mi megérezhessük azt.

27 És József mondhatott valami ilyesmit: „Mária, tudod mit? Még soha nem voltam ilyen boldog egész életemben. Mikor... bár a római kormány megjárattott, mégis olyan boldog vagyok most, mint még soha és nem tudom, miért. Úgy tűnik, van valamilyen szentség e kisváros fölött ma este, ahol olyan sokat barangoltunk régen, fiúként és lányként, tizenéves korunkban és iskolás korunkban.”

28 Messze keleten, sok száz mérföldre onnan, a bölcsek már útra keltek. Látták a Csillagát és elindultak, hogy imádják Isten kis Ajándékcsomagját, amit Ő a világnak küldött.

Kevés idővel azután, a világ megkapta a legnagyobb Ajándékot, amit valaha is kapott, egy kicsiny, becsomagolt Ajándékot. Az első parányi karácsonyi Csomagot az egész világon, amit valaha is becsomagoltak és Isten csomagolta be Azt. Be szeretnék szúrni ide egy gondolatot, hogy azt mondjam: a legnagyobb dolog, ami emberi testbe lett becsomagolva, az volt abban a Csomagban. Isten Maga csomagolta be Saját Magát egy karácsonyi csomagba és elküldte azt a világnak.

Miért utasították el Azt? Miért nem tudták meglátni? Miért utasították vissza? Miért nem kellett nekik? Ugyanazért, amiért ma este sem akarják Azt. Nem a megszokott módon volt átadva nekik, ahogy megszokták, hogy ajándékot kapnak. Ez az oka, hogy ma este is el van utasítva, mert nem aszerint a hagyomány szerint van átadva az embereknek, amit megszoktak, amikor ajándékokat kapnak.

De Isten csomagolja be az Ő Saját Ajándékát. Joga van, hogy azt tegye, mert Ő az, aki adja. Joga van Azt úgy becsomagolni, ahogy csak akarja. Nem számít, hogy hogyan van csomagolva, Neki joga van azt tenni, mert Ő az, aki adja az Ajándékot.

29 Egy másik oka az volt akkor, hogy nem a megszokott módon kapták, ahogy Az be volt csomagolva. Olyasvalamit vártak, egy olyan ajándékot, ami majd szekereken jön le, amit tüzes lovak húznak angyalok kíséretében. De amikor Az úgy jött, mint egy kis Csecsemő, aki egy jászolban született, egyáltalán nem sokat tudtak arról, hogy a Szentírás azt mondja: „Adni fogok ennek a világnak egy szuper jelet.”

Egy nap az emberek jelet kértek. Így szólt: „Meg fogom adni nektek. Az egy szuper jel lesz. Olyan jel lesz, ami kitart majd korokon át. Egy szűz fogan és Gyermekeket szül, Fiat, kinek Nevét 'Emánuelnek' hívják. Ez a szuper jel. Ez az az Ajándék, amit Én adok.” De Az nem úgy jött, ahogy várták és elutasították.

30 Így van ez ma este is, testvérem. Isten Ajándéka nem úgy jött, ahogy az emberek akarták és ezért visszautasították. Nem kell nekik. Az emberek olyan fajta csomagolásban szeretnék, amibe ők akarják

csomagolni. Csillogó díszeket akarnak tenni Rá. Valami virágosat akarnak, valamit, ami illatos, valamit, ami csillog, valami, ami kitűnő. De Isten nem mindig úgy küldi Azt. Erővel küldi el, úgy, ahogy Ő akarja Azt küldeni.

31 Egy másik dolog; az a szegényekhez lett küldve. Mária és Márta, vagyis Mária és József nagyon szegény emberek voltak. Földművesek voltak. És mivel szegény emberek hozták, Az nem kellett.

Így van ez ma is. Amikor a Gyülekezet eme hatalmas Ajándéka, a Szent Szellem leszáll a szegényekre és alázatosakra, a gazdagok nem kérnek Abból. Nem akarják megalázni magukat. Ők azt előkelően akarják, nem pedig azon a módon, ahogy Isten küldi. Sok ember szeretné megkapni a Szent Lelket, de úgy akarják megkapni, ahogy ők szeretnék. De ó, annyira örülök, hogy azt nem kaphatod meg úgy. Azon a módon kell megkapnod, ahogy Isten küldi hozzád: megalázva magunkat, hogy elfogadjuk Azt.

32 Nem finom kelmékbe volt bepólyálva. Igarongyba volt tekerve. Azt tanultam, hogy az, amibe Jézust, a Krisztust becsomagolták, olyan rongy volt, amit egy ökör hámjáról vettek le, ami az istállóban volt felakasztva. Igarongyba pólyálták, ami egy rongy volt az ökör igáján, hogy ne sértse fel az iga a hátát, amikor húzza. Nem volt ruhájuk Számára.

És ők... ó, amikor erre gondolkok, majd' megszakad a szívem. Nem volt ruhájuk Emánuelnek, Menny és föld Teremtőjének. Nem volt ruha, amit ráadhattak volna és rongyba kellett bepólyálni, ami egy ökör nyakán volt, amikor dolgozott. Ó, micsoda szuper-jel!

33 Kellene, hogy ez igazán vonzó legyen az embereknek: a kis Jehova, aki sír, mint egy csecsemő. Isten testté lett egy Csomagban. Isten, Aki betölti az egész teret és időt, Aki a világ, vagy bármely csillag, vagy molekula előtt létezett, becsomagolta Magát egy kis Csomagba és jászolba fektették egy istállóban, ahol ott volt a tehének és bárányok trágyája és efféle dolgok abban az istállóban és ebben a kis jászolban a szalmán vagy szénán ott feküdt Jehova, aki sírt, mint egy csecsemő. El tudjátok ezt képzelni?

34 Nos, a gazdagok nem akartak semmi ilyesmit. Az beszennyezné a gondolataikat, bármi, ami ennyire alázatos. És egy lány hozná, egy kis parasztlány, akit a környezetében fanatikusként tartottak; és egy ács, aki valószínűleg csak az ábécét ismeri. És hogyan tudnának ők bármi olyat előhozni, ami kecsgetné vagy megelégténe a hírességek szeméit? Hogyan tudnának valami olyat bemutatni, ami tetszene, vagy meglepéssel szolgálna a gazdag, büszke embereknek, vagy napjaik felekezeteinek? Simán elutasították őket.

35 Nem csak azon a napon, de ezekben a napokban is. Egyből elutasítják Azt. Nem abban a csomagolásban jön, amiben ők akarják. Lemondanak Róla, és azt mondják: „Nincs abban semmi.” Tehát a gazdagok és a felekezetek elutasítják azt az Ajándékot, semmi közük nincs Ahhoz.

Miért? Miért tennének ilyen dolgot? Mert nem a hitvallásaik szokásaiba volt csomagolva. Ez az oka, amiért nem kell ma nekik Isten Ajándéka. Ez az Egyesült Államok nem akarja Istent. Ezek a gyülekezetek nem akarják Istent. Ők Mikulást akarnak. Olyasvalamit akarnak, amin díszek vannak, és piros színek és fényes, csillogó dolgok. Elutasítják az Evangélium igazságát, Krisztus Jézus erejéről és feltámadásáról. Az a csomagolás nem illik a hitvallásaikhoz. Nem lehet Krisztust becsomagolni egy hitvallásba.

36 Hallgattam ma reggel, ahogy mentem lefelé korán anyuhoz, bekapcsoltam a rádiót. És egy egyház idézte, vagyis elmondta az úgynevezett apostoli hitvallást. Nincs olyan dolog.

Az egyetlen hitvallás, amiről az apostolok valaha is tudtak, az ApCsel 2:38-ban található: „Térjete meg mindannyian és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára és veszítete a Szent Szellem ajándékát.” Ez az egyetlen hitvallás a Bibliában, amit valaha is láttam, amit ők valaha is használtak.

Ez a másik egy ember készítette hitvallás. És nem tudod Krisztust becsomagolni presbiteriánus hitvallásba, baptista hitvallásba, katolikus hitvallásba, vagy pünkösdi hitvallásba. Az egyetlen dolog, amibe Krisztust be lehet csomagolni, az a szíved és nem a hitvallásod. Ő a szívedet akarja. Van ott Neki egy irányítótornya, ahol szeret veled munkálkodni, hogy örök életre vigyen téged. Ő egyszerűen csak nem fogja elfogadni; Őt nem lehet hitvallásokba csomagolni. Akkor sem lehetett, most sem lehet. Soha senki nem fogja tudni azt tenni.

37 Tehát nem tudták Azt megkapni, mert többre tartották a hitvallásaikat, mint az Ajándékot.

Így van ez ma is. Az emberek nem tudják elfogadni a nyelveken szólást a gyülekezetükben. Az tönkretenné a hitvallásukat. Nem tudják elfogadni az isteni gyógyítást, a Szent Szellem keresztséget és a Biblia ilyen nagy evangéliumi tanításait, az apostoli igazságokat. Miért? Mert a hitvallásuk elítéli Azt. Ó, milyen bolondság venni a papírt, amivel befedték a Csomagot, és eldobni az Ajándékot! Mint az ostoba, aki átvette a dobozt és elfogadta, majd eldobta az ajándékot.

Így van a gyülekezet is és ezt teszik az emberek manapság; elfelejtik, hogy Isten Ajándéka az Örök Élet Jézus Krisztus által. Ő ma is épp annyira el van utasítva, mint akkor volt. Ezen a karácsony estén Ő épp annyira el van utasítva, mint az első karácsony estén volt. Az emberek nem tudják elfogadni, mert az ellentmond a hitvallásaiknak. Végig a korokon át ugyanez volt.

38 Nem csoda, hogy nem volt hely Számára a fogadóban. Nem. Nem jól volt becsomagolva, nem a tipikus papírba volt becsomagolva. Úgy volt becsomagolva, mint egy Ajándék, mint Ajándék Istentől, Istentől elküldve, egy olyan Istentől, akiről az emberek semmit sem tudtak. Azt állították, hogy ismerik. Azt állították, hogy várják Őt, de nem azon a módon jött, ahogy gondolták, hogy majd jönni fog, - a hitvallásaik szerint - és nem tudták elfogadni Isten Ajándékát. Máshogy volt csomagolva. Csecsemőként volt becsomagolva. Jászolban született. Szegény emberek közül jött. Egy csomó „fanatikus” közül jött. Tehát hogyan is tudnának elfogadni ilyesmit? Nem csoda, hogy nem volt hely Számára a fogadóban.

Még mindig nincs hely Számára a gyülekezetekben. Kiteszik Őt. Nem hisznek Abban, azt mondják: „El az efféle dologgal! Ez fanatizmus. Nem akarjuk, hogy bármi közünk legyen hozzá. Az ellenkezik az atyáink tanításával, ennek a gyülekezetnek a tanításával, az őseink hitvallásának tanításával.” Ezért Krisztus éppen annyira el van utasítva ma is, mint akkor régen volt.

Nincs hely ma este a mi jó gyülekezeteinkben, nagy gyülekezeteinkben, remek gyülekezeteinkben. Nincs hely a vallásos köreinkben ma egy Szent Szellemmel telt összejövetelnek. Az nem kell nekik. Az lealacsonyító számukra az ország társadalmi osztályainak szemében.

Lealacsonyító számukra a gondolat, hogy megalázkodjanak és kijöjjenek az oltárhoz, hogy addig sírjanak és várakozzanak, amíg nincsenek betöltve felülről való Erővel, hogy feltámadjanak egy új életre, hogy az asszonyok megnövesszék a hajukat és úgy viselkedjenek, ahogy az asszonyhoz illik, hogy a férfiak eldobják a cigarettáikat, abbahagyják az ivást és jól bánjanak a családjukkal. Ez túl sok nekik. Ezért a gyülekezetük hitvallásához ragaszkodnak ahelyett, hogy elfogadnák Isten Ajándékát, Isten karácsonyi Ajándékát.

39 Inkább a hitvallás kell nekik az Ajándék helyett; inkább a papír kell, mint az Ajándék. A papír kell nekik, persze, valami, ami csupa dísz, sok fontoskodás, amit tehetnek. De azt az igazi Ajándékot, ami annak belsejében van, nem akarják. Látjátok?

Akkor Őt piszkos rongyba, igarongyba pólyálták és ma is ugyanebbe van csomagolva, amit úgy neveznek, hogy „szent hempergő, fanatizmus, egy csomó eretnokség”. Ez igarongyba van csomagolva és nem kell a világnak. Ó, annyira örülök, hogy fel tudjuk emelni azt a rongyot! Nézd, mi van az alatt! Örök Élet, Isten, aki testté lett és közöttünk lakozott.

40 Nem, Ő nem kellett nekik. Az megzavarta a vallási köreiket.

Ha ma el akarja valaki fogadni, Az megzavarja őket. Ó, ha valaki felállna a gyülekezetben és elkezdene kiabálni, dicsérni Istent, vagy valaki azt mondaná „Ámen”, mint a szolgálóknak ez a csoportja itt, vagy a hallgatóságban, a segítő gyorsan az ajtóhoz vezetné. És ha a neved benne volt a könyvben, azt gyorsan kitörölnék. Értitek? Istennek esélye sincs.

41 Ha a megválasztott elnök, Kennedy meglátogatná itt ezt a várost, lobognának a zászlók, szállnának a díszek és leterítenék a szőnyeget és olyan fogadtatás lenne, amit még sosem láttál. Ami rendben van, ha azt akarják tenni, ő az Egyesült Államok megválasztott elnöke. De ha eljönne, ezeket mind megtennék, a legmelegebb fogadtatásban lenne része, és azt gondolnák, hogy „megalázta magát, hogy eljőjön egy ilyen kicsi városba, mint az indianabeli Jeffersonville, amikor New York és a nagyvárosok mindenütt azt várják, hogy csak egy pillanatig beszélhessenek vele.”

Ha eljönne Jeffersonville-be, egy ilyen szegény városba, mint a mienk, milyen nagy felhajtást csapnának, ahogy mondanánk. És megtennének mindent, kidekorálnák az utcákat, mindent megtennének, hogy üdvözljék őt. Az rendben van, ha politikus vagy. Rendben van.

42 De lehet, hogy Jézus eljön az Ereje feltámadásának formájában, jöhet Szent Szellemben, mutathat jeleket és csodákat és minden újság kritizálni fogja Azt. Az emberek „szent hempergőknek” fogják nevezni. Azt mondják: „Ezek az emberek örültek.” Nem csoda, hogy van atombomba, amire a mi nevünk van írva. Elutasították a kegyelmet, semmi más nem maradt hátra, mint az ítélet. Ó, nem fogják elfogadni Azt. Akkor sem akarták. Most sem fogják.

Miért nem fogadták el? Csak meg akarom kérdezni, miért nem fogadták el Isten karácsonyi Ajándékát? Miért nem tették? Ha az egy olyan ajándék lett volna, amit ha megnéznek és illik a társadalmukba, akkor az rendben lett volna. Ha a mi...

43 Ha ez a Szent Szellemmel teljes vallás beillene ma az emberi társadalomba, akkor fogadnák Azt. Hát akkor miért nem fogadják? Mert többre tartják a társadalmi köreiket, mint Krisztust. Ez az igazság.

Azt mondom: „Borzasztóan keményen beszélsz Róla.”

Én kiállok Őérte. Ő az én Uram. Nekem... Én az Ő szolgálja vagyok. Jogom van, hogy kiáltsak az ellen, ami helytelen. Így van. És a keresztények hiszik ezt, tudják ezt, elfogadják és tudják, hogy ez az igazság.

44 Mi volt az oka, hogy nem fogadták ezt a becsomagolt Ajándékot? Tudták, hogy mi van Abban és Az nem kellett nekik.

Az oka, hogy a mai gyülekezetek és emberek és az országok vezetése nem fogja elfogadni Isten karácsonyi Ajándékát az, hogy ők tudják, hogy mi van Abban. Nekik Az nem kell. Az arra indítja az asszonyokat, hogy máshogy viselkedjenek. Arra indítja a férfiakat, hogy máshogy viselkedjenek. Kell, hogy a „fanatikus” nevet viseld. Kell, hogy az Úr kevés megvetettjének útját válaszd. Meg kell tisztítanod az életedet. Abba kell hagynod a rosszindulatot. Abba kell hagynod, hogy helytelenül cselekszel; a csalást, lopást, hazudozást, házasságtörést. Be kell fejezned ezeket a dolgokat.

És az emberek nem akarják. Habár lehet, hogy tudják, hogy Az jó, de nem akarják. Az túl sok igazságot hoz számukra. Felfedi a bűneiket és ezért nem akarják. Nem akarják, hogy bármi közük is legyen hozzá. „Maradj távol Attól!”

45 Így volt ez akkor is. Tudták, hogy mi van Abba becsomagolva, így azt mondták: „El vele!” Az nem kell nekik. Ugyanez a dolog ma is; Az soha nem kellett nekik. És nem kell a Szent Lélek ma, mert tudják, mi van Abba becsomagolva.

Látják, ahogy egy személy megkapja a Szent Lelket. Kiállnak oda és látják, hogy az az asszony, aki talán olyan hitvány, amennyire csak lehet, hogy még kutyába se nézik, az az asszony új emberként jön el az oltártól; látják, hogy az az asszony megtisztítja az életét, kimegy és úgy viselkedik, mint egy hölgy. Látnak valakit, aki bridzs-partikra szaladgál, egy nap elszív négy vagy öt doboz cigarettát, szalonokban lődörög; egy igazi éjszakai pillangó. És tudják, hogy ha valaha is elfogadják Istennek eme Ajándékát, ami egy olyan csomagba lett becsomagolva, amit úgy hívnak, hogy Jézus Krisztus, Az tönkre fogja tenni minden világi szórakozásukat, mert Ő nem fog azzal megállni. Tesz velük valamit és Az megváltoztatja az embereket. Az emberek nem akarnak megváltozni. Azt mondják: „Hagyj engem békén!”

46 Ez emlékeztet engem arra a démoni megszállottra. Jézus elment Gadarába és volt ott egy ember, akiben kétezer ördög volt. Azt mondták: „Miért nem... Mi közünk van Hozzád? Miért jöttél ide? Hagyd el a földünket, nem akarjuk, hogy itt legyél!” Azt akarták, hogy menjen el tőlük. Az emberek jobban érezték magukat otthon az ördögökkel, mint Jézussal. Így azt mondták: „Menj el a földünkről, nem akarjuk, hogy itt legyél!”

Szegény, öreg Légió, ő volt az egyetlen, aki segítséget akart. Ő mindig azokhoz jön, akik akarják Őt; azokhoz jön, akiknek szükségük van Őrá. Így ő volt az egyetlen, aki segítséget kapott. Gyakran arra gondoltam, hogy amikor a Mennybe jutok, szeretném látni, hogy milyen súlya volt az ő bizonyosságának a disznótartók körében Gadarában. Nos, ha nekik az egy disznónyájba fog kerülni, akkor nem akarnak ébredést.

47 Ha az embereknek valamibe kerülni fog, akkor nem akarják, hogy bármi közük legyen Ahhoz. Így van ez ma is, ha az neked a kártyapartijaidba, szórakozásaidba, szivarjaidba, piszkos vicceidbe és a világ összes szennyébe és dolgába fog kerülni. Azért nem akarják, mert kerülni fog nekik valamibe, a nagy társadalmi hírnevedbe, amin egy csomó csillogás van.

De Az olyan nevet ad majd neked, ami be van írva a Bárány Életkönyvébe, amely nem múlik el. Ezért tedd meg a választásod! Szabad akaratod van. Ő, fogadd el Isten karácsonyi Ajándékát! Ez az én imádságom érted. Igen.

48 Az nem kell nekik, mert tesz velük valamit. Vagy kellett az államvezetésnek? Az állami vezetők nem akarták Őt. Heródes nem akarta Őt, nem uram. Miért? Mert megváltoztatta volna a programját. És az államvezetés ma sem akarja Őt. Pedig keresztény nemzetnek kellene lennünk.

Nos, az ENSZ sem akarja Őt. Veszik a világ összes többi elgondolását, az Övén kívül. Soha nem imádkoznak. Nincs imádság az üléseiken. Csak bemennek oda és „majd' felfalják egymást”, ahogy a régi utcai kifejezés tartja. Nem kell nekik Krisztus. Megváltoztatná a programjukat, ezért nem akarják Őt. Akkor nem kellett nekik, most sem kell.

49 Ő nem kellett a gyülekezeteknek sem, mert ellentmondott a hitvallásaiknak. Azt mondta nekik: „Ti, viperák fajzata, ti, meszelt falak.” Mindennek nevezte őket, aminek csak lehetett. Azt mondta az öreg Heródesnek: „Menj, mondd meg annak a rókának!” És mi piszkosabb egy rókánál? Mi büdösebb és alantasabb, mint egy piszkos, öreg róka? Jézus azt mondta: „Az ő.” Tehát Ő feketének hívta a feketét és fehérnek a fehéret. A rosszat rossznak mondta és a jót jónak, így az nekik nem kellett.

A gyülekezetek ma nem akarnak egy olyan pásztor, aki be van töltve Szent Szellemmel, aki igazán tűzbe jön és megmondja neked, hogy mi helyes és mi helytelen. Nem akarják ezt, kirúgják őt gyorsan. A diakónusi tanács összeül és elutasítják őt, majd vesznek egy másikat és beszélnek a hitvallásaikról.

Testvér, én nem ismerek más hitvallást, csak Krisztust, más törvényt, csak a szeretetet és más könyvet, csak a Bibliát. Erre van szükségünk. Ez az, amire a gyülekezeteknek szükségük van.

50 De az embereknek nem kell Ez. Tehát ők annyira becsomagolják a gyülekezetet ezekben a felekezetekben, hogy vehetik a gondnoki tanácsot, vagy a diakónusi tanácsot, és oda fordítanak egy jó pásztor, ahova csak akarnak. De Istent nem tudják odafordítani, az egyszer biztos. Isten Isten fog maradni. Nem fogják szívesen látni Őt. Szívesen látják a barátaikat és politikusait, és így tovább, de nem fogják szívesen látni Krisztust.

Nekik inkább mindig Mikulásuk van. A világ átvette a helyét. Mikulás átvette a helyét. Nos, tudjátok, a kisgyermekek többé már nem tudják, hogy mit jelent a karácsony.

51 Nem tudják, mit jelent a húsvét. Van egy húsvéti nyuszi, valamiféle nyúl, vagy egy kis sárga színű csirke, vagy ilyesmi. Mi köze Istennek, a feltámadásnak egy csirkéhez, ami a legpiszkosabb madár, ami csak van? Mi piszkosabb egy csirkénél? És az emberek beteszik azt oda és átveszi Krisztus helyét. Milyen nagyobb mese létezik Mikulásnál? Soha nem volt olyan dolog. Ha hazudtok a gyermekeknek, felelősek lesztek azért az ítélet napján.

Nem csoda, hogy az emberek nem tudják, mit tegyenek. Ők nem akarják a valódi dolgot. Vesznek bármi mesterségeset, de nem akarják az igazit. Nem kellene nekik Isten ajándékai. Ó, biztosan nem akarják Jézust.

52 Először is leírtam ide egy okot, amiért nem akarták Őt. Azért, mert amikor bement a templomukba és ott találta a piszkos dolgaikat a templomban, felborította az asztalokat, és kiűzte a pénzváltókat, megtisztította azt.

És ha valaha is engednék, hogy a Szent Szellem bejusson ezekben a nagy gyülekezetekben errefelé, Ő megtisztítaná azokat. Ezért nem tudják elfogadni, látjátok. Az rávanná őket, hogy abbahagyják a kártyázást, hogy abbahagyják a rock-and-roll partikat.

Berakták a képüket az újságba, mint hippik, úgy, mint egy metodista szolgáló tette itt, a Howard Parkban, Clarksville-ben. Itt ül egy testvér most, ő biztosan lefésülné annak a haját. Volt valaki, Isten egy szolgálója, aki betette a képét az újságba, amint épp valami hippi partit tartanak a gyülekezetben. Ha John Wesley tudná, forogna a sírjában. Miért? Mert elutasították azt a Krisztust, akit John Wesley ismert, így van, és elfogadtak egy hippit. Nekik hippi vallásuk van. Hippi gyerekek, hippi apa, hippi anya, hippi elnök és így tovább és tovább. És ez így megy tovább. Ó, micsoda szégyen!

Miért? Elutasítják a valót.

53 Isten azt mondta, hogy átadja őket erős megtévesztéseknek, hogy higgyenek egy hazugságban és elítéltesse azáltal. Isten mondta, hogy ez lesz. Ha elutasítod a helyeset, akkor a helytelent kell vened, nincs más út. Ha elutasítod, hogy jobbra menjél, akkor balra kell menned, mert a jobbon kívül menned kell valamilyen irányba. Tehát nem mehetsz helyes és helytelen irányba egy időben.

Amikor elutasítják a Szent Szellemet, elutasítják Krisztust, elutasítják Isten programját, elutasítják a hírnököt, elutasítanak mindent, így ők a bűneikben hagyatnak. Akkor semmi más nem lesz hátra, csak az ítélet.

Ben testvér, így igaz. Ez pontosan így van, ők Krisztust utasították el, elutasították a programját, elutasították a Szellemét. Ő próbálta ötven éven át, hogy a Szent Szellem leszálljon Amerikára. Az emberek elutasították azt ötven éven át. És ma este az feketébb és sötétebb, mint valaha is volt.

54 És még azoknál is, akikre kezdetben rászállt, a gyermekeik megszervezték és felekezetet csináltak belőle, és belevitték a szervezetekbe, míg végül elutasították azt az Istent, akit atyáik elfogadtak. Ámen. És aztán azt állítják, hogy ők „pünkösdiek”. Ó, nem! Egy kocából nem lesz ló attól, hogy istállóban lakik. Nem bizony. Épp annyira nem, mint ahogy nem lesz egy emberből keresztény attól, hogy pünkösd gyülekezetbe, baptista vagy presbiteriánus gyülekezetbe, vagy bármely másikkhoz tartozik. Ő még mindig bűnös addig, amíg meg nem tér. És amikor megtér, újjászületik Isten Szellemétől, akkor átváltozik. Elfogadta Krisztust és bejött a Szent Lélek és új teremtménnyé tette őt, új teremtménnyé.

55 Akkor elutasították Ezt. Most is elutasítják. Ő felborítaná a pénzváltó asztalaikat. Felborítaná a gondnoki bizottságokat, a pásztori bizottságokat. Ők nem... Bizottságot hoznának létre, rendben. Ó, milyen más lenne, ha Ő bejönne ma a gyülekezetekbe, de nem tud bejutni.

A minap este úgy találtuk meg Őt ebben a gyülekezeti korban, hogy a Saját gyülekezete kizárta; ott áll az ajtóban és zörget, megpróbál újra bejutni. Egy kegyelmes Atya! Miután a Saját népe kirúgta,

próbál visszajutni a gyülekezetébe! Így szól: „Én vagyok Az, aki a hét arany gyertyatartó között jár.”

Az utolsó gyülekezeti korban itt van Ő, kívül. Kirúgták. Hol? Ebben a laodiceai korban. Ott áll, próbál újra bejutni a Saját ajtajánál, a Saját gyülekezetébe. Milyen megrendítő! Ez az egyik legmegrendítőbb kép, amit a Biblia lefest a Jelenések második fejezetében, vagyis a harmadikban, ahol Krisztust kizárták.

56 Van még egy megrendítő dolog. Azt hiszem, a legmegrendítőbb szavak, amit Jézus valaha is mondott, azok voltak, amikor így szólt: „Atyám, megszentelem Magam, hogy ők is megszenteltessek.” Más szóval joga volt... — ő ember volt, — joga volt egy otthonhoz, joga volt egy családhoz.

Ember volt, annyira ember, mint te, vagy én, annyira emberi az emberségében, amennyire mi azok vagyunk. Joga volt ahhoz. De Ő kiképzett tizenkét embert, akik majd elviszik az Örömhírt az egész világra, ezért odaszentelte Magát őkértük. „Én odaszentelem Magamat őkértük.” Isten Ajándéka, aki odaszentelve tartotta Magát.

Ő, Isten ajándékai, ti emberek, akik azt állítjátok, hogy megkaptátok az Ő Szellemét, maradjatok megszenteltek! Igen. Tartsátok magatokat távol a világ dolgaitól, legyetek odaszentelve! Ó!

57 Ki tudta, hogy mi volt ebben az Ajándékcsomagban? Volt valaki, aki valaha is rájött, hogy mi volt Abban? Annyira örülök, hogy volt. Ki tudta azt? Egy elrejtett dolog volt, egy elvetett Kő, de volt valaki, aki rájött, hogy mi volt Abban. Annyira örülök.

Én szeretek kikutatni dolgokat. Ugye ti is? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.” - a szerk.] Szeretek kiásni aranyrögöket és csiszolni azokat, hogy meglássuk, mi van bennük. Górcső alá vesszük.

58 Őt is górcső alá vették a Golgotán. Ő száz százalék volt. Biztosan. Ő volt a legnagyobb Arany, amit valaha is találtak, a legdrágább Gyémánt, ami valaha is volt. A Biblia azt mondja, hogy „a mennyek országa olyan, mint egy ember, aki gyémántokat vásárol. És amikor megtalálta ezt a Hatalmasat, akkor eladta minden egyébét, hogy Annak adja, hogy megvegye. Ő a legtöbb karátos Gyémánt, amit valaha előhoztak a föld porából, a legnagyobb Arany, amit valaha is előhoztak a porból. Ő egy Ékkő, a Menny Ékköve, a nagy Gyémánt.

59 Amikor egy nagy gyémántot találnak Dél-Afrikában... Voltam nagy gyémántbányákban Kimberly-ben és veszik azokat a gyémántokat, és aztán, amikor előhozzák a porból nyersen, utána megvágják azokat. Azért metszik, vágják meg azokat, hogy visszaverjék a fényt. Ha fény éri, az megmutatja, hogy mennyi karát van abban a gyémántban, hány karátos. Ha nincs benne sok tűz és szikra, akkor nem olyan jó gyémánt, de amikor... az üveg, de mikor az valódi gyémánt, valódi karátos gyémánt, az különböző színeket tükröz és mutat.

60 Ő ez volt. Egy Gyémánt volt. „És Ő megsebesített a mi bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért. Békességünk büntetése Rajta volt és sebei árán gyógyultunk meg.” Ó, Isten szeretetének és világhosszának sugara Rajta verődik vissza: gyógyító erő, szeretet, feltámadás.

Isten megsebesítette és összetörte, megvágta Őt egy római karddal és római ostorral annyira, hogy az oldala darabokra szakadt. Vér csorgott a hátán és fején, végig a szakállán és le a lábán. Ó, mit csinált? A szeretetet tükrözte. Átölelte a keresztet! Puha, pehelypárna helyett széna-jászol, kis rózsaszín köntös helyett igarongy.

61 Ó testvér, látod már, milyen a szeretet mélysége? Nemrég az otthonomban beszélgettem néhány emberrel. Senki nem tudja megmásítani, hogy „Milyen mély Isten szeretete! Isten szeretete milyen gazdag, milyen tiszta!” Az utolsó versszakot, vagyis az első versszakot, azt hiszem, egy elmeógyógyintézet falán találták.

Ha telve volna tintával az óceán

És az égbolt pergamen lenne,

S minden fa a földön tollszár,

És írnok minden ember,

Hogy Isten szeretetét megírja,

Kimerítené-e az óceánt,

Ha a tekercs mindenről szólhatna

Kifeszítve az ég mind a négy sarkán?

62 Gondoljatok csak a föld fáira, amik tollszárak lennének, és emberek milliárdjaira, akik írkok, hogy leírjanak öt kicsi betűt, vagyis négy kicsi betűt: L-o-v-e, [angolul: szeretet]. A „szeretet”, Isten

szeretete kiszáritaná az óceánokat, pedig a föld négyötöde vízben van. És én ott álltam a Palomar hegyen és átnéztem azon az üvegen, ellátva 120 millió fényévig. Ó, be tudnák-e fogadni a tekercek az egészset, még ha égbolttól égboltig érnének is?

63 Isten szeretete.

Mennyire kibontotta Magát Isten és eljött, mint karácsonyi Csomag, akit szalmára fektettek. Az első dolog, ami nyomta kicsi fejét, szalma volt és egy darab piszkos igarongy, amibe becsavarták. Az utolsó dolog, amije volt, egy töviskoszorú és egy piszkos rongy, amit a szeme köré tekertek, majd a fejére ütöttek és azt mondták: „Ha próféta vagy, mondd meg, ki ütött meg!” Aztán egy kereszthez szegezték. Ez a szeretet, ami kinyúl a másikért!

Amikor a Saját gyermekei a Véréért kiáltottak, így szólt: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Ez a szeretet.

A gyülekezet nem akarja Ezt. Ők hitvallást akarnak. Nekünk szeretetre van szükségünk. A gyülekezet haldoklik a hitvallások miatt. Csak szeretet által tud élni, mert a szeretet örök Élet. A szeretet legyőz minden dolgot. A szeretet a leghatalmasabb erő, ami csak van. Nem, nem akarták Őt, mert tudták, hogy mi volt az Ajándékban.

64 De néhányuknak ki lett jelentve, hogy mi volt ez az Ajándék, hogy mi volt Abban. Néhányan belenéztek Abba. Úgy hiszem, az elsők, akik belenéztek abba a karácsonyi Csomagba, tudjátok kik voltak? Úgy hiszem, angyalok voltak. Az angyalok tudták. Ki volt jelentve nekik. Ők tudták, mert kijöttek a hegyoldalra.

Talán a kis Mária ott ült fáradtan, porosan. Egy szegény, öreg pásztorfiú jött arra, olyan erős szaga volt, mint a bárányoknak, és látta, hogy az a kismama ott ül akkor éjszaka, készülődik valamire. Épp úgy, mint ahogy az emberek ma láthatják, hogy valami történni fog. Félelmetes idők és az emberek nem tudják, merre forduljanak. Talán egy öreg pásztorfiú jött arra és meglátta azt a kis anyukát. Valami megütötte. Így szólt: „Van egy kis hideg vizem ebben az üvegben. Kérsz inni?” És a kis család megköszönte neki, a leendő kis anyuka pedig ivott egy kicsit a vízből.

65 Talán ő volt az egyik kis pásztor azok közül, akik ott feküdtek azon a hegyen akkor este, amikor ott lent az istállóban felsírt a Kisgyermek. Ő, akkor a világban nem volt hely Számára. Senkinek sem kellett. De ugyanabban az időben egy hegyi pásztorhoz lejöttek az angyalok, és elkezdték énekelni az első karácsonyi éneket. „Dávid városában ma megszületett néktek Krisztus, a Megváltó.” Ki lett jelentve.

Ez az egyetlen módja, hogy valaki valaha a világon megtudja, hogy mi van abban a Csomagban. Kell, hogy az ki legyen jelentve neked. Elutasítod, azt mondd, hogy az fanatizmus, de amikor megkapod a kinyilatkoztatást, akkor keresni fogod Azt. Megnyílsz. Isten bejön és veled vacsorázik és te is Ővele, amikor készen állsz, hogy megnyisd az ajtót és beengedd Őt. Az a kis Csomag kopogtat a szíveden, a legnagyobb karácsonyi Ajándék, amit valaha is kaptunk, az első és a leghatalmasabb Ajándék. Az a kis Csomag kopogtat az emberi szíven: „Bejövök és veled vacsorálok.” Soha nem fogod megismerni Azt addig, amíg ki nincs jelentve számodra.

Amikor ki van jelentve neked, akkor menni fogsz és kutatni fogod.

66 Amikor meglátod, hogy Ez Élet és az egyetlen út az Életre, amikor meglátod, hogy a gyülekezeted száraz és halott, amikor meglátod, hogy a pásztorral való kézfogásnak vagy sószórával meghintésnek semmi köze Ahhoz; akkor majd elmész, hogy kikutasd.

Amikor haldokolva fekszel az ágyon és az orvos azt mondja: „Már semmi nem maradt számodra, pár perc múlva meghalsz.” Akkor majd bele akarsz nézni abba a Csomagba. Nézz bele Abba ma este, mert akkor elvételük majd tőled. A Biblia azt mondja: „Ha elutasítasz Engem az egészséged napjaiban,” - mint ahogy most vagy, - „amikor jön a nyomorúság, csak nevetni fogok rajtad.” Úgyhogy jobb, ha kikutatod azt a Csomagot ma este.

67 Miről szól ez az egész? Fények, áldott Fények, amik a Mennyből jönnek. Fényképek készültek, nagy jelek, megítélés, erő, nyelveken szólás, magyarázat, megmondani az eljövendő dolgokat, az Evangélium ereje, betegek gyógyulása, elvenni a rákot és meggyógyítani őket, vak szemek nyílnak meg, mindezek a dolgok. Miről szól ez az egész?

„Nos, az csak egy csomó szent hempergő.” Vigyázz! Az talán csak egy igarongy.

Bálám is ezt tette. Hogyan gondolhatta? Isten nem átkoz meg egy olyan népet, mint Izráel. De ő kudarcot vallott, nem látta meg. Az igarongyra nézett, ahelyett, hogy látta volna a megütött Sziklát és a rézkígyót, ami előttük járt, hogy engesztelést végezzen.

68 Így van ez ma is. Ahelyett, hogy meglátnák a Szent Szellem erejét, amint hozza a Messiás jelét és a csodákat az emberek közé, ahogy megígérte, hogy tenni fogja az utolsó napokban... Amint Ő mondta:

„Ahogy Lót napjaiban volt, úgy lesz az Ember Fiának eljövetelekor.” Amikor Ő elkezd tenni azokat a jeleket és csodákat az emberek között, megmutatja, hogy Ő él. Hol? A szegény és alázatos emberek között, a szegények között.

Fanatizmusnak fogják nevezni, vedd ki azt! Jobb, ha utánajársz, még mielőtt túl messzire megy nálad. Igen.

69 Ezek a bűzölgő pásztorok... az emberek alig akarnának a közelükben lenni. Ott feküdtek és a bárányokkal aludtak ugyanazokon a deszkákon, vagyis ugyanazon a földön, és gondozták őket addig, amíg a szaguk olyan lett, mint a bárányoké, amikor közeledtek.

Bárki tudja, hogy az a pásztor, aki a bárányokat tereli, lefekszik az ajtóba a bárányokhoz. Lefekszik pontosan közéjük. Jézus azt mondta: „Én vagyok az Ajtó az akolhoz.” Gyakran gondolkodtam ezen, hogy hogyan is van, addig, amíg el nem jutottam a Szentföldre, vagyis a Közel-keletre. Rájöttem, hogy hogyan hozza be a bárányokat a pásztor, aztán lefekszik az ajtóba. A bárányok nem juthatnak ki, csak úgy, ha Őrajta mennek át. A farkas sem tud bejönni anélkül, hogy ne menne át Rajta. Ő az ajtó.

70 Én örülök, hogy Jézus lefeküdt a szívünk ajtajába. Nem tudunk kimenni, vagy bármit is tenni anélkül, hogy Ő ne tudná és semmi nem jöhet be anélkül, hogy ne tudna arról. Így Ő mindent a javára munkál azoknak, akik Őt szeretik. Ettől sírnunk és kiáltoznunk kellene és dicsérni Istent, azt mondva: „Köszönet Istennek a Megváltóért, egy olyan Pásztorért, aki lefekszik a szívünk ajtajába és figyelmeztet minket, ha valami közeledik, hogy legyünk készen arra.” Igen.

71 Messze azon a vidéken, volt néhány alázatos, bölcs ember. Úgy hívták őket, hogy Bölcsök, „csillagfigyelők”. Amikor keleten voltam nemrég, még mindig ugyanolyanok voltak; ők nagyon szegény emberek. Hárman járnak együtt. Ott ültek az utcán. Billy és én ott voltunk Indiában. Onnan messziről jöttek, Indiából.

Tehát azt mondták: „Láttuk a Csillagát keleten.” Ők keleten voltak, amikor meglátták a Csillagot. Jeruzsálem nyugatra van, tehát Palesztina nyugatra van Indiától. Tehát meglátták a Csillagát, amikor keleten voltak és eljöttek, hogy imádják Őt.

72 Tehát ezek a Bölcsök egyáltalán nem úgy simán ülnek. Egyszerűen csak leguggolnak, és ott ülnek napközben. Van egy nagy tornyuk, éjszaka felmennek oda és a toronyban maradnak. Tüzet raknak és beszélgetnek az országokról, a királyságok bukásáról és birodalmak eltűnéséről. Az egy igaz Istent imádják. Így van. Ők hívók, mohamedánok. Valójában a méd-perzsáktól származnak, egészen régről, Dániel napjaiból. És ők...

És Péter azt mondta az ApCsel 10:35-ben, hogy megértette, hogy „Isten nem tisztel személyt vagy nemzetet sem, hanem minden nemzetből azokat, akik Őt félik” és bárkit, aki féli Istent. Figyeljétek meg azokat a bölcséket ott, akik meglátták Isten Ajándékának Csillagát és felismerték Azt még a papok előtt, akik a jeruzsálemi templomban voltak, a vallásos emberek között. Igen, uram. Ámen.

73 A bölcsék, látom őket, amint a szent tűz körül ülnek, egyik éjszaka. (Van még egy kis időnk? Igen.) Ott ülnek a szent tűz körül, beszélgetnek, aztán felmennek. Ők tanulmányozták az égitesteket. Jól ismerték mindegyiket. Minden mozdulásukról tudtak. Tehát az egyik éjszaka, ott ültek és talán énekeltek majd felmentek arra a nagy helyre és tanulmányozták. Ismertek minden csillagot, hogy hol vannak, ismerték név szerint, mert az égitesteket tanulmányozták.

Nem csoda, hogy egy ismeretlen az égitestek között felkavarta őket. „Nos,” - csodálkoztak - „ki ez az új fickó itt fenn?” Jó ég! „Valami új dolog történt, ez természetfölötti.” Az mire mutatott? Vissza az Írásokra.

74 Tehát ők ismerték a Szentírást, mert Dániel volt az elöljárójuk. Tudjátok ezt. Dániel második fejezete elmondja nekünk, hogy elöljáróvá tették fölöttük, tehát tanította őket. Kétségkívül egyik este ott ültek és olvasták az Írásokban, hogy Dániel azt mondta, hogy látta mindezeket a királyságokat, míg végül azzá váltak, amik voltak. Mindegyik, a méd-perzsák és végig egyenesen Rómaig. És aztán végül látott egy követ, ami „kivágattatott a hegyből, kéz érintése nélkül.” És azt mondták: „Biztosan itt van az ideje.”

Aztán visszaemlékeztek az előképre, ott régen, azon idő előtt, Izrael vándorlásának napjaiban, amikor eljöttek és hallották, amint Bálám azt mondja, amikor meglátta Izraelt, így szólt: „Egy Csillag emelkedik fel Jákobból.” Ámen. Az idő tájt lehetett, mikor azokon a dolgokon gondolkodtak, hogy az az új Látogató megjelent.

75 Ő rendszerint akkor jön el hozzád, amikor a gondolataidat Krisztuson tartod. Általában olyan időkben tűnik fel, amikor Róla gondolkodsz. Tudjátok, amikor azon gondolkodtok, hogy hogyan hozzatok rendbe valamit, hogyan cselekedjétek helyesen, Ő akkor jön el hozzád, hogy segítsen neked.

És ez idő tájt lehetett, hogy felnéztek és meglátták ezt az új Látogatót. Az kezdte nyugat felé

vezetni őket. Sietve nyugat felé indultak, amint átvezette őket a Tigris folyón, végig a sivatagon, hegyeken át, mocsarakon át, ó, tovább és tovább. Tudták, hogy valami épp történik, hogy valami természetfölötti dolog zajlik.

76 És hová jutottak? Azt mondták: „Ha ez Dániel próféciája, akkor Jeruzsálem az a nagyváros, az ország vallásos embereinek fővárosa biztosan teljesen készen áll majd, hogy fogadja Királyát. Tudni fogják, hogy mi ez az egész, amikor odaérünk. Habár mi magunk nem értjük. Bölcsek vagyunk, szegény, alázatos emberek. De kerestünk valamit és látjuk, hogy valami felemelkedik közülünk, ami egy kicsit természetfölötti.” Jó ég! Ők készen álltak. Halleluja! Alázatos emberek, elmentek, hogy megtalálják Isten Csillag-hírnökét. Követni akarták Isten Csillag-hírnökét addig, amíg el nem jutnak a tökéletes Világosságig.

77 Ó!

A Jelenések 20, a Jelenések 1:20 azt mondja, hogy „ezen gyülekezetek Csillagai”. Amit ma tennünk kell, az, hogy megtaláljuk azt a Csillag-Fényt, ámen, ami visszatükrözi az Ő Dicsőségét. Tükrözi az Ő Erejét. Tükrözi az Istenségét. Azt kell követnünk, amíg meg nem találjuk a tökéletes Világosságot. „Vezess tovább nyugatra, egyre csak haladva! Mutass utat nekünk ahhoz a tökéletes Világossághoz!” Ó, csak menj tovább, bármi is az ára! Át a hegyeken, keresztül a dzsungelen, vagy bárhol is.

78 És végül megérkeztek Jeruzsálembe. Amint beértek ebbe a hatalmas nagy felekezeti egyházba, a Csillag elhagyta őket. Ez különös. Azt gondolták: „Biztosan itt kell lennie.” Tehát fel-le járkáltak a városban, énekeltek, kiáltoztak, minden utcában, végig az utakon. „Hol van Ő, aki megszületett, a Zsidók Királya? Láttuk a Csillagát keleten és eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Hol van?”

Különös, hogy az embereknek nem volt meg a válasz, éppen ott, az ő saját köreikben. Jó ég! Most majdnem tudnék nyelveken szólni; nekik nem volt meg a válasz. Nem volt meg a válasz akkor és most sincs meg nekik. Nem tudják. A bölcsek nem találták meg Jézust a vallásos köreikben. A vallásos körükön kívül találták meg Azt.

A mai bölcsek, szívükben bölcsek nem találják Azt meg a nagy felekezetekben. Ők semmit nem tudnak Arról. Nekik nincs meg a válasz.

„Mi folyik itt? Mi ez az egész isteni gyógyítás?” - kérdezik. „Miről szól ez az egész, a nyelvek és magyarázatok és próféciák és ez... a Messiás jele? Ő, az sületlenség. Semmi nincs abban. Nem. Semmi nincs abban.” Értitek? Nekik nincs meg a válasz. Nem volt meg akkor, most sincs meg nekik.

79 De egy dolgot tett: rávette őket, hogy kutassanak. Azt hiszem, DuPlessis testvér foglalkozik épp most ezzel.

Ők visszamentek. Az alvó szüzek visszamentek, hogy olajat vegyenek. De Ő akkor jött el, mialatt ők azután jártak. Tehát mennyire közel vagyunk most, amikor látjuk, hogy ezek a nagy egyházak visszamennek, és azt mondják: „Nos, talán kihagytunk valamit. Jobb, ha megtaláljuk.” Ők soha nem fogják Azt megtalálni. Csak emlékezzetek erre, soha, soha nem fogják megkapni Azt. Ők halottak. Halottak és ez minden. Soha nem fognak életre kelni. Csak emlékezzetek, én az Úr Nevében szólok és ez hangszalagon van. Igen, uram, ők soha, soha nem fognak életre kelni. Nekik végük.

Tehát ez az oka, amiért engem nem érdekelnek a programjaik. Engem egy dolog érdekel, ezt harsogom, amilyen keményen csak tudom, annak, „aki akarja”. Nem azért, hogy feltámasszunk egy felekezetet, hanem hogy visszahozzuk Jézus Krisztust. Igen, uram. Soha nem felekezetben! Az Isten ellen van. Mindig is úgy volt és mindig úgy lesz. Kizárja Istent és elutasít mindent, ami Isten szerint való. Az soha nem fog életre kelni. Tehát nincs ez máshogyan ezen a karácsonyon sem, mint ahogy az első karácsonykor volt. Ez ugyanaz a dolog. Azok a bölcsek fel-le jártak a városban: „Hol van Ő? Hol van Ő?” Jó ég!

80 Csak hadd álljak meg itt egy percre. Van egy filmem, nincs most itt nálam. Egy orvosnál van, Dr. Dilly-nél, egy doktornőnél, aki meggyógyult az összejövetelemen. Most nála van az a szalag, aminek az a címe, hogy Három perc éjfél. Amikor látjuk, hogy a zsidók az országukba mennek, Palesztinába éppen most, amiről szólt az Úr, hogy meg fogják tenni. Az Ő második Eljövetele előtt meg fogják tenni.

A minap egy testvér itt, aki Izraelbe ment, feltette ezt a kérdést: „Elmehetek oda?” És nem engedték neki. Izrael úgy fog jönni, mint állam, és nem mint egyén. „Egy ország születik majd.” Az nemzetként fog jönni.

81 De nézzétek, azok a szegény zsidók ott lenn, Iránban és különböző helyeken, olvastatok a Life magazinban. Ők nem akartak felszállni a repülőgépekre. Sosem láttak olyat. Régi faekével szántottak és ilyen dolgok. Azt mondták... Nos, a rabbi kiállt oda és így szólt: „Várjatok egy percet! Nem azt mondta nekünk a prófétánk, hogy amikor visszamegyünk a szülőföldünkre sasszárnyakon megyünk majd?” Jó ég! Ó!

És mentek és felszálltak a TWA repülőgépekre, felemelkedtek. A próféta nem tudta, hogy motor hajtja azokat. Úgy néztek ki, mint a nagy sasok és úgy felszálltak a levegőbe, mint a sas, ezért mondta a próféta: „Amikor hazatértetek...”

Az 2500 évvel azelőtt volt. Ó, Istenem! 2500 évvel azelőtt, amikor a rómaiak fogságba vitték őket és szétszórattak a világ minden irányába. Így szólt: „Ők... nem felejttem el őket, visszahozom őket. De megvakítom szemeiket, hogy vehessek egy népet azokból, a pogányokból az Én Nevemért és rájuk helyezhessem a Nevemet. Amikor annak a napnak vége, újra összegyűjtöm majd őket. És amikor majd visszatérnek otthonaikba, ilyen dolgokon jönnek majd.”

Ézsaiás látta azokat, ahogy felemelkednek, eljönnek. Így szólt: „Sasszárnyakon.”

82 Az az öreg rabbi kiállt oda és így szólt: „A prófétánk mondta, hogy a végidőben 'sasszárnyakon' fogunk hazamenni.” Felszálltak azokra.

És amikor leszálltak ott, vállaikon hozták az időseket, vakokat és nyomorékokat, lesegítették őket, interjúkat készítettek velük. Megvan nekem szalagon. Azt kérdezték: „Azért jöttek haza a szülőföldjükre, hogy itt haljanak meg a szülőföldön?”

Azt mondták: „Nem. Azért jövünk, hogy lássuk a Messiást.”

Ó testvérem, mi a baj? És az ő egyházuknak nincs meg a válasz. Mi a baj? A végidőben vagyunk testvér, amikor fénylik az esti Világosság. A Szent Szellem ereje ismét visszatért a Gyülekezetbe ugyanúgy, ahogy kezdetben volt. A próféta azt mondta: „Világosság lesz estidőben.” Az egyház nem tudja, hogy miért gyülekeznek ott össze. Nekik nincs meg a válasz. Habár számukra ott az atombombának van válasza. Biztosan. De mi az estidőben vagyunk. Később, mint gondolnánk. Biztosan.

83 Ezek a Bölcsék fel-le jártak az utcán és nem találták a választ. „Mi történt? Mi történt?” Végül azt találjuk, hogy elkezdtek Ezt követni. Amikor odaért, nem találták... Nem találták a választ a városban, a vallásos köreikben. Nem, most sem találják. Mit nem? Jeruzsálemben semmit nem tudtak semmilyen természetfölötti jelről.

„Milyen természetfölötti jelről beszéltek?”

„Ó, láttunk egy Csillagot, amikor még messze keleten voltunk. Mi Azt követjük.”

„Hol van? Nem látom. Nos, mi semmit sem tudunk Arról.”

Ez pontosan betöltötte az Írásokat.”

84 De nekik nem volt válaszuk a vallásos köreikben. Ma sincs nekik. „Mi ez a nyelveken szólás? Mi ez a csomó ember, akik felkelnek, meggyógyítják a betegeket, mindezeket a csodákat és dolgokat teszik, kiáltoznak, sírnak és mindezek a dolgok?” Úgy hangzik, mint amit a Bibliában tettek akkor régen.

„Ó, badarság! Nincs abban semmi.”

Semmit nem tudnak a természetfölöttiről. Miért? Az oka a következő: nem akarják követni a Világosság Csillagát, a fényes Csillagot, Isten iránytűjét ahhoz a tökéletes Világossághoz. „Vezess tovább nyugatra, egyre csak haladva! Mutass utat nekünk ahhoz a tökéletes Világossághoz, ó, Betlehem Csillaga!” Láttuk a Csillagát itt nyugaton. Milyen Csillagot? A gyülekezetének Csillagát, a Szent Szellemet, amint emberi lényekben mozdul. Láttuk a Csillagát és eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Ámen. Erről van szó, bölcs férfiak, bölcs asszonyok, alázatos szívvel. Láttuk a Csillagát és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.

85 Ó, semmit nem tudtak azokról a természetfölötti dolgokról. Semmit nem tudtak a Világosságról és efféle dolgokról. Most sem tudnak semmit. Az felkavarta őket. Biztosan. Ugyanígy van ma is. Mégsem tudtak Arról semmit. A vallásos köreik nem tudtak és ma sem tudnak Arról semmit.

Figyeljete! Ez tetszik nekem. Ó! Ez jó.

86 Addig, amíg azokban a felekezeti körökben voltak, a Csillag egyáltalán nem jelent meg nekik. Az kiment Jeruzsálem kapuin, és kinn maradt. Testvér, kívül volt addig, amíg ők átsétáltak azokon a felekezeti körökön. „Hol van Ő? Nektek, pásztoroknak bizonyára tudnotok kellene Arról valamit. Miről szól Ez, ti, rabbik és papok?” És nektek, metodistáknak, baptistáknak, presbiterianusoknak, katolikusoknak és régi egyházaknak biztosan van válaszotok erre. „Hol van Ő?” Jó ég!

Értitek? Semmit sem tudnak Arról. És azok, akik ott bent voltak, sötétségben maradtak addig, amíg ki nem jöttek abból. És amint kijöttek a városból, ott fénylett újra a Csillag. Dicsőség!

87 „Gyertek ki belőle, Én népem!” - szól az Úr. „Gyertek ki Babilonból, a zűrzavarból! Gyertek ki a hitvallásaitokból és az öntörvényű dolgokból! Én Magamhoz fogadlak titeket.” - mondja az Úr. „Ne

érintsék a tisztátalan dolgaikat," - a hippy partikat a gyülekezetben, kártyajátékot és az összes többi dolgot és tánc-partikat!"

88 Itt nemrég az édesanyám felhívott engem és azt mondta: „Bill, gyere el egy kicsit!” Azt hiszem, itt ül most a gyülekezetben valahol ma este.

Elmentem, azt kérdeztem: „Mi a baj?” Elhívtak engem oda. Volt egy nagy metodista gyülekezet itt, Indianában és volt abban egy rock-and-roll parti és megkérdezték a pástort.

Azt mondta: „A metodista egyház túl régen megfedkezett a rock-and-roll gyönyörű művészetéről.” Ördögtől megszállott! Semmit sem tudnak Istenről. Annyit tud Istenről, mint egy hottentotta az egyiptomi éjszakáról. Ők... annyit, mint nyúl a hócipőről. Amikor eljutnak egy helyre, ahol egyedül csak a teológiát ismerik, valami ember csinálta hitvallást.

89 Amikor a Szent Szellem ereje bejön, akkor te elfogadod Isten prófétáját. Elfogadod Isten ajándékát, a Szent Szellemet, és nézd meg, mennyi rock-and-roll lesz a gyülekezetben! Ha visszamész ahhoz az Evangéliumhoz, amit John Wesley prédikált, nézd meg, mennyi lesz abban! Ők eltértek a kitaposott ösvénytől. Menjetek csak vissza John Smith-hez, vagy baptisták, menjetek vissza Luther Mártonhoz! De mi az? Semmit sem tudnak ma a természetfölöttiről. Így van.

A metodista egyház semmit sem tud az isteni gyógyításról. Amikor ott állt János és prédikálta az isteni gyógyítást, eljött valaki Anglia magas egyházából és gúnyt űzött belőle, elengedett egy rókát és egy csomó kutyát. Ujjával az arcára mutatott és így szólt: „A nap nem fog lenyugodni háromszor a fejedem, míg hívni fogsz engem, hogy imádkozzak érted.” Meghalt aznap este, miközben Jánost hívta, hogy jöjjön és imádkozzon érte.

90 Miért nem szerzi Azt vissza újra a metodista egyház? Miért van ez? Mert halott. Igen!

Féltek belenézni abba a Csomagba, mert az leleplezi a bűneiteket. Kihívlak titeket, metodistákat, hogy nézzetek vissza újra a Csomagra. Kihívlak titeket, baptistákat, hogy nézzetek bele újra a Csomagba és ti, presbiteriánusok és mindannyian! Ti, pünkösdiek, katolikusok és mind, nézzetek most vissza Isten karácsonyi Ajándékára! Nézzetek vissza az Ajándéokra! Dobjátok el a dobozt, és vegyétek az Ajándékot!

Igen, hagyjátok el a Téalapó díszait, térjete vissza Isten ajándékához, térjete vissza a Szent Szellemhez! Ó, tudom, hogy Az le fog leplezni sok dolgot, de ez az, amire szükségetek van; egy nagytakarításra, egy elszámolásra. Tudom, emberek, hogy ez szörnyen kemény, de kell, hogy nekünk Ez meglegyen. Ez Isten Igéje. Igen, ez jó neked. Így van. Ó, igen.

91 Tudták, hogy valami baj van, amikor beértek abba a városba és kialudt a Világosság. Amint csatlakoztak ehhez a felekezethez, a Világosság kialudt. „Mi a baj?”

Kiáltozni kezdtek: „Hol van Ő? Hol van Ő? Biztosan megtalálom majd itt. Ez egy régi felekezet, régóta itt van. A felekezetek fővárosa ez, Vatikán város. Nos, bizonyára itt meg kellene találnom Őt. Hol van Ő? Hol van Ő, a Krisztus, Aki azt mondta, hogy 'Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké'? Hol van Ő, Aki azt mondta: 'Világosság lesz estidőben'? Hol van Ő, Aki azt mondta: 'Azokat, amiket Én teszek, ti is tenni fogjátok'? Hol van Ő? Hol van Ő?” A Világosság kívül maradt. Amikor kimentek abból a dologból, kísértáltak a városból, a Fény újra megjelent ott.

Világosság lesz estidőben,

Biztosan rátalálsz majd a dicsőség ösvényére.

Világosság van ma a víz útján,

Eltemetve Jézus drága Nevében.

Fiatalok és öregek bánjátok meg bűneiteket,

És biztosan eljön a Szent Szellem.

Megjelent az esti Világosság,

Isten és Krisztus egy. Ez az igazság.

92 Igen, testvér. Igen. Térjete meg minden bűnökéből! A Szent Szellem, Isten Ajándéka biztosan bejön. Ő az ajtónál áll. [Branham testvér folyamatosan kopog a szószéken a következő mondatok alatt. —a szerk.] Így szól: „Engedj be! Ha beengedsz, veled vacsorálok. Kijelentem neked ezeket a dolgokat. Megmutatom neked a természetfölöttit. Meggyógyítom a betegségedet. Mindezekről gondoskodni fogok számodra, ha egyszerűen csak beengedsz Engem.”

93 Isten Ajándékcsomagja ma a Szent Szellem formájába van becsomagolva.

Akkor Isten Fiának nevezték; úgy volt becsomagolva. Isten Ajándécsomagja felvitetett és újra be lett csomagolva, majd visszaküldve. Ámen. Akkor Isten Fiában volt becsomagolva, ma Istennek fiaiba lett becsomagolva, amit úgy hívnak, hogy Gyülekezet. Így van. Isten Ajándécsomagja be van csomagolva az emberek számára. És ők ma elutasítják Azt, épp úgy, ahogy akkor elutasították.

„Ha a ház Urát Belzebubnak hívják, jövendőmondónak, azért, mert meg tudta ítélni a gondolatokat, mennyivel inkább azt fogják tenni veletek? Ők a ház Urát úgy hívják...” Ó, nézzük ezt meg!

Igen, a Bölcsék megkapták. Ők szegények és alázatosak voltak és meglátták azt a különös Fényt.

94 Egy másik dolog, amit ki akarok itt emelni. Amikor meglátták ezt a Fényt, annyira boldogok voltak! A Biblia azt mondja: „Felettébb nagy örömmel örvendeztek.” Ó, elképzelem, ahogy kiáltoztak egy kicsit. Ti nem úgy képzelitek? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] Én úgy képezem. Tehát amikor látták, hogy olyan sokáig abban a régi szervezetben voltak, próbálva találni valamit, bár semmi nem volt ott, amikor kimentek a kapun és meglátták, hogy a Szent Szellem Fénye ott újra világít és a Dicsőség Csillaga ragyog le rájuk, annyira boldogok lettek, felettébb nagy volt az örömük.

Ó, mit csinál egy ember, amikor annyira túláradóan örvendezik? Mit csináltok egy meccsen, amikor örvendeztek? Kiáltoztok: „Hurrá! Hip-hip hurrá! Megcsinálta. Haha! Hohó!” Értitek?

95 És amikor „felettébb nagy az örömed”, azt kiáltod: „Dicsőség! Halleluja! Dicsőség az Úrnak!” Így van. Felettébb nagy öröm!

„Ott van a Csillag. Vezess minket! Ó, vigyél el minket ezektől a szervezetektől és vezess minket ahhoz a tökéletes Világossághoz! Vezess minket nyugatra, egyre csak haladva, vezess minket a Te tökéletes Világosságodhoz!” Csak menj tovább! A Csillag azért volt, hogy elvezessen a Világossághoz. Végül megállt a Gyermek fölött.

Amikor ők... [Üres hely a szalagon. — a szerk.] És csak néhány perc. Rendben, rendben.

96 Ő megmutatta Magát szegény halászoknak. Megismertette magát. Az a Csomag, ami Abban belül volt, be lett mutatva szegény halászoknak, tanulatlanoknak, műveletleneknek. Bemutatta Magát olyan embereknek, akik a saját nevüket se tudták leírni. Ők nem lehettek volna diakónusok, vagy valami más egy gyülekezetben. Nem lehettek volna. Annyira tanulatlanok voltak! Jó ég! Borzasztóak voltak! Tehát kijelentette Magát nekik, azoknak, akik nem kellettek, azoknak, akiket kiközösítettek. Bemutatta Magát azoknak, akiket nem szerettek. Ő szerethető volt azok számára, akiket nem szerettek. A betegeknek gyógyulásra volt szükségük. Ők hajlandóak voltak belenézni a Csomagba, hogy meglássák, mi van Abban. Kijelentette nekik Magát és az éheseket kenyérral és hallal táplálta.

Ó, még maradhatnánk, sok dolog van itt leírva, de azt át kell ugranunk. Látjátok? Ő bemutatta Magát mindazoknak az embereknek, akik nem voltak szerethetők. Amikor senkinek sem kellettek, akiket fanatikusként hívtak, azoknak mutatta be Magát. „Annyira örülök, hogy elmondhatom, hogy én egy vagyok közülük.” Igen! A nem szerethetőknél, a kitagadottaknak, betegeknek és nélkülözőknek, éheseknek jelentette ki Magát. Igen.

97 Eszembe jutott egy másik éhes ember. Egy nap volt egy éhes-szívű ember, akit Pálnak hívtak... akkor még Saulnak. Úton volt Damaszkuszba és éhezett. Nem tudta, mit tegyen. Szeretett volna tenni valamit Istenért. Egy Világosság ragyogta körül: „Saul, Saul, miért üldözöl Engem?” Ő bemutatta Magát az éhes-szívű Pálnak. Egy rosszhírű asszonynak, egy elítélt Barabásnak mutatta be Magát. Így van, egy éhes-szívű embernek, egy rosszhírű asszonynak, mindazoknak, akiket kirekesztettek.

Arra a rosszhírű asszonyra gondoltam. Csak szánjunk rá egy pillanatot! Kérlek, tartsatok ki velem még egy percig.

98 Simon, a farizeus a Bibliában, ó, ő is meg akarta ismerni ezt az Ajándékot. De a saját önző akarataért akarta megismerni Azt, a saját önző motivációjából. Tehát mit tett ő, a farizeus? Nagy ünnepséget rendezett. Azt gondolta, majd jól fog szórakozni. A Biblia evangéliumi története beszél nekünk arról. Nézzük meg ezt egy percre most, mielőtt zárnánk. Ott azt mondta: „Szeretnénk, ha Jézus is eljönne.” Mert nem gondolom, hogy az a farizeus igazán szerette Jézust, mivel semmi közös nem volt bennük. Egy öreg, merev farizeus volt és gyűlölte Jézust. Tehát azt gondolta, hogy elhívja Őt oda és egy kicsit megtréfálja, hogy meglássa, hogy igazán próféta-e.

99 Tehát elküldtek Érte, és kérték, hogy jöjjön el. Jött a futár és szaladt. Valószínűleg poros lehetett és minden, míg odaért. És ott állt oldalt. Valószínűleg Jézus az embereket gyógyította előtte, fáradt volt. Talán Péter volt, aki azt mondta: „Ma nem tudsz Vele találkozni.”

„De uram, az én mesterem Simon rabbi” - mondta. „Ő egy nagy gyülekezet pásztorja ott lent, Júdeában. Nos, te... Meghívta a Mesteredet, hogy jöjjön el látogatóba. Ó, milyen nagy név lesz ez Neki, látod. El kellene jönnöd.”

„Nos,” - mondta - „odaviszlek téged és meglátjuk, mit mond.” Így átvágott a tömegen. A nap éppen lemenőben volt. Jézus fáradt volt és kimerült. És itt jön ez a kis futár és ahelyett, hogy...

Krisztus Jelenlétében! Ó, gyakran elgondolkodtam, hogy mi volt a baj azzal a futárral. Mi volt a baj vele? Ott állt olyan közel Jézushoz, és mégis egy farizeustól volt üzenete. „A mesterem szeretné, ha eljönnél látogatóba. Tudod mit? Partit rendez itt lenn. Szeretné, ha eljönnél, mint egy megbecsült vendég.”

100 Ó, bárcsak én vihettem volna azt az üzenetet, hogy olyan közel lehessen Hozzá! Ugye ti is? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] Eszembe se jutott volna, amit az a farizeus mondott. Lerogytam volna a lábaihoz, hogy azt mondjam: „Úr Jézus, könyörülj rajtam, bűnösön!” Úgy hiszem, ezt mondtam volna. Ti is, ugye? [„Ámen.”] Hogyan állhatott olyan közel Jézushoz és mégis elszalasztotta az alkalmat, hogy kérje bűnei bocsánatát. Olyan közel Őhozá! Túl sok minden járt az eszében. Szolga volt. A farizeus kérését kellett teljesítenie.

És Jézus, szegény Jézus, bár fáradt volt és kimerült és tudta, hogy az megveti és gyűlöli Őt, bólintott: „Ott leszek.” Amikor Ő azt mondja, hogy ott leszek, akkor ott leszek. Ne aggódj! Ott leszek. Semmi nem állíthatja meg.

101 Tehát amikor az a nap elérkezett és levágták az összes hizlalt borjat, kihozták az összes újbort és minden effélét. A szegény embereknek nem engedték, hogy eljöjjenek oda, ahol ők voltak. Ó, amikor ott kint sütötték a borjút, micsoda illat volt! Azok a szegény emberek ott álltak kint és összefutott a nyál a szájukban. Ők nem mehettek be. Nem, uram. Az csak a hírességek számára volt. Tehát ők kívül álltak. És voltak szőlők és ilyen dolgok, minden épp a virágzás idejében, vagyis a szőlők teljében.

És a szőlőknek az a csodás illata, tudjátok, amikor az édes és minden ilyesmi. Új boraik voltak és minden efféle.

102 Gyakran tűnődtem azon, hogy hogyan juthatott be Jézus oda észrevétlenül. Nos, tudjátok, amikor valaki Közel-Keleten meghív téged, hogy gyere el a házába... tudjátok, ők nagyszerű vendéglátók. Tehát az emberek azokban a napokban, mikor gyalog mentek, szandált viseltek és amikor ezt tették... biztosan hallottatok a lábmosásról.

Ez az, amit megemlékezésékképp teszünk itt. Ez egy rendelet volt.

Amikor valaki meghívott téged, hogy gyere el a házába, valahogy így történt: üdvözöltek téged az ajtónál. Aztán volt nekik egy úgynevezett „legalantasabb munka” minden ember között. Néhányan szekereket hajtottak, néhányan főztek, néhányan szakácsok voltak, tudjátok, és néhányan komornyikok. De a legrosszabbul fizetett ember az egész háztartásban a lábmosó szolga volt. Ő csak egy cseléd volt.

És gondolatok bele, az én Uram lábmosó szolga volt. És aztán mi azt gondoljuk, hogy ez valami, azt gondoljuk, hogy vagyunk valakik. Csak nézzétek meg Őt, amint megmossa a tanítványok lábait, halászkét, piszkos halászkét, birkapásztorokét és így tovább. Megmosta a lábukat.

103 És itt volt az a lábmosó szolga. Amikor az ajtóhoz értél, megmosták a lábadat, mert a lábad piszkos lett a portól és dolgoktól, amikor ott jártál, tudjátok, a poros utakon, ahol a lovak és az állatok voltak. És ettől rossz szagot árasztottál magad körül. És aztán a nap, tudjátok, teljesen a nyakadra sütött, és az a palesztinai nap, ahogy egyenesen rád sütött, nagyon forró volt. Tehát amikor az ajtóhoz értek, kirakták a lábukat. Azok megmosták a lábukat és aztán eltették a szandáljukat, megpuccolták és eltették azokat. És felhúztak egy pár kis papucsot, mint a kis... mint amit a nők viselnek manapság, hálószobai papucsokat, tudjátok, valami olyasmit felhúztak. És miután megmosták a lábukat...

104 Aztán volt egy törölköző a vállán, és ezután letörölte a port az arcukról.

És vettek egy kis nárdus olajat. Ó, az drága dolog volt, amit a gazdagok használtak. A dél királynője hozott abból és Salamonnak adta, amit egyféle almából készítettek ott, a Közel-Keleten. Olyan, mint egy virág, egy kis virágzó alma, ami onnan való. Nagyon drága.

És vették azt a nárdust, és teljesen bekenték vele az arcukat. Az olajjal, így, mert a nyakuk megégett és ilyen dolgok. Vettek egy törölközőt és letörölték vele teljesen. És azután már felfrissültek.

105 Tehát az volt az első dolog, hogy a lábmosó szolgálhoz mentek és ő így rendbe hozta őket. Persze nem akartak úgy bemenni egy otthonba, ahol azok a nagy perzsaszőnyegek voltak, és így tovább, olyan szaggal, mintha egy istállóból jöttek volna és az arcuk tele hólyagokkal a naptól. Felfrissültek.

Aztán amikor bejöttek, találkoztak egymással. És mindig, amikor üdvözöltek egy vendéget, ha szívesen látták, kezet ráztak vele így, Ed testvér. Kezet ráztak, így. És aztán megölelték... Állj csak fel egy percre, mutatok valamit. Megölelték őket. [Branham testvér bemutatja és megveregeti Ed testvér vállát négyszer — a szerk.] Így. Aztán a másik kézzel. [Branham testvér újra megveregeti Ed testvér vállát négyszer.] Így tették.

Ez volt a fogadtatás. Aztán testvér voltál, jól érezted magad. Megmosták a lábaidat és jó alaposan megkentek.

106 Ezután a következő dolog az volt, hogy megcsókolták egymás nyakát, amiből azt érezték, hogy szívesen látják őket. Ez volt az utolsó dolog, az üdvözlő csók.

Emlékeztek, hogy Júdás olyan üdvözlő csókot adott Jézusnak? „Miért tetted ezt, barátom?” Értitek? Ismerte a szívét.

Tehát éreztették, hogy szívesen látják őket. Nem volt kedvük úgy bejönni, hogy csupa porosak, és az az állott bűz beborította az arcukat, lábukat és ilyen dolgok. Az a rossz kis köntös, ahogy lelógott, összeszedte a port, ahogy mentek, mikor gyalogoltak. Nem szívesen mentek be oda úgy. De amikor teljesen felfrissültek, amikor odament és a vendége... Akkor megtisztelt vendég lettél és amikor ő odajött, üdvözölt téged, adott egy csókot a nyakadra, nos, akkor testvérré lettél. „Gyere csak be! Menj nyugodtan a hűtőhöz, egyél egy szendvicset, bármit.” Akkor otthon érezted magad, szívesen láttak.

107 De egyáltalán hogyan juthatott be oda Jézus úgy, hogy mindezt nem tették meg Vele? Értitek? Ott ült a sarokban piszkos lábakkal, nem üdvözölték. Valószínűleg a farizeus valami másról beszélhetett, tudjátok. Egyáltalán nem is vette észre, hogy Jézus bejött. Ez a baj ma a gyülekezetekben, túl sok farizeus gyülekezetünkben. Isten ereje bejön és nem is veszik észre. Értitek? Ő kész lenne, hogy tegyen valamit. De semmit se tesznek, hogy úgy érezze, szívesen látják.

És ott volt ő, talán vicceket mesélt és nagyszerűen érezte magát ott ilyen-és-ilyen rabbi-pásztorral és ilyen-és-ilyen rabbi-val. Nem is vették észre Jézust. Biztosan csak bejött észrevétlenül és leült valahová a sarokban. Látom Őt ott piszkos lábakkal, hólyagos nyakkal, üdvözlő csók nélkül.

Ó, hát nem érzitek magatokat furcsán? Jézus piszkos lábakkal? Amott szölongatják: „Jézus! Jézus! Jézus piszkos lábakkal ott ül a sarokban!” Ó, Istenem, hogyan lehet ez? Senki sem törődött Vele.

108 De egy kis utcalány, ó, egy rossz hírű asszony történetesen arra járt, talán ő... Senki nem volt a városban. Mindenki elment erre az ünnepségre, minden híresség, ezért rosszul ment az üzlet. Tehát kigondolt valamit. „Mi ez az egész itt, ennél itt, a farizeus házában?” Odament és valószínűleg benézett a kerítés repedésén, körbenézett. „Jó ég!” Történetesen odanéz a sarokba. Meglátja Őt, amint ott ül lehajtott fejjel, piszkos lábakkal, hólyagos nyakkal. Nem látták szívesen, senki nem is figyelt Rá.

109 De ő kijelentést kapott erről. Látom, amint dörzsöli a szeméit és azt mondja: „Ő az? Ez ugyanaz az Ember, aki megmentett egy olyan asszonyt, mint én egyszer, mikor az a gyülekezet kihurcolta és halálra akarta kövezni. Így szólt: 'Asszony, hol vannak a te vádlóid?' Biztos, hogy Ő az.” Értitek? A hit hallásból van és ki lett jelentve neki, hogy Ő az.

Így szólt: „De nézd, Őt nem látják szívesen. Piszkosak a lábai. Mit tehetnék én ezért? Egy asszony vagyok, és ha történetesen be is mennék és mondanék valamit, hát ők kidobnának engem, át azon a kerítésen. Nos, én rossz hírű asszony vagyok és Ő tudná, hogy rossz hírű vagyok. Tudná, hogy rossz nő vagyok, hát akkor mit tehetnék én ez ügyben?”

110 Látom őt, amint megfordul, járkál és azt mondja: „Ó, tennem kell valamit. Nem látják ott szívesen. De Valami megértette velem, hogy ez az egyetlen módja, hogy valaha Életem legyen.”

Íme, itt van. Ó, testvérem! „Én meg akarom látni, hogy mi van abban a Csomagban. Tudom, hogy abban van Valami, ami meg fogja bocsátani a bűneimet. Habár prostituált vagyok, habár gonosz vagyok, bele akarok nézni abba a Karácsonyi Csomagba. Tudom, hogy van ott Valami számomra.”

Van ott Valami mindenki számára. Így van, bűnös barátom. Van Valami a szerencsejátékos számára. Van Valami a hazug számára. Van Valami minden ember számára. Van Valami ebben a Karácsonyi Csomagban a te számodra is. Ne dobd félre! Hogyan tudta az a farizeus, az az ostoba bolond, venni a díszeket és eldobni az Ajándékot? Micsoda szánalmas dolog!

111 Itt jön Jézus. Ő ott ül.

És ez a szegény kis asszony talán elmegy a házhoz, ahol lakik, felmegy az öreg, nyikorgós lépcsőkön. Benyúl a harisnyák közé, vagy valami más helyre, és elővesz némi pénzt. Azt mondja: „Ó, mit tehetnék? Nos, várjunk csak egy percet! Jobb, ha ezt visszateszem, mert tudni fogja, hogy rossz hírű asszony vagyok. De ez az egyetlen reményem, ez az egyetlen dolog, amit tehetek. Nem hívtak meg arra az ünnepségre, de mégis el kell jutnom Hozzá.”

Ó, bárcsak meglátnák ezt az emberek ma este! Eljutsz Hozzá, vagy elpusztulsz. Mit számít, hogy „szent hempergőnek” neveznek, vagy kidobnak? Mit számít az? Juss el Őhöz! Eljutni Őhöz, ez az egyetlen reményed.

112 Ő elment, vitte azt. Látom, amint a zsidó emberek egyike, akik azt mondják, rosszul megy az üzlet,

hátradől, a pénzét számolgatja. Mindenki elment az ünnepségre és minden efféle. Ez az asszony besétál. „Hát te mit keresel itt?” Kiönti a római dénárokat a pultra, úgy harmincat. „Aha! Mit szeretne, hölgyem?”

Látjátok? Így már más. Láttá, hogy ki ő, de amikor látta, hogy van pénze, úgy már más. Értitek? Ilyen a világ manapság. Ha van pénzed, akkor nagy szám vagy. Ha nincs, akkor semmi vagy. „Ó, így már más! Mit szeretne?”

„A legjobbat, a legjobb nárdust akarom, amije csak van. Ez minden, amim van. Hadd számoljam meg! 30 dénár. 40 volt.”

„Ó, igen! Ennyiért meg tudja venni ezt az üveget itt. Ez a legjobb.”

„Ezt kérem.”

„Úgy érte, olajat akar venni?”

„Ezt akarom. Az egész üveget kérem.” Ez volt minden, amije volt.

Ez az, amit tenned kell, testvérem. Ez volt minden bűnöd ára. Ez mindent megér. Légy készen, hogy odaadd azt.

113 Tehát odalopakodik a kerítéshez. Látom, ahogy benéz. Látja Őt, amint ott ül, még mindig érintetlenül és az a farizeus-pásztor még mindig meséli a piszkos vicceit és ilyen dolgokat ott a többiekkel. Így viselkednek. Valami nagy dologról beszélnek valahol, nem tudva, nem ismerve fel a mi drága Urunkat.

Az asszony így szól: „Hogyan juthatnék be?” És ekkor látom, amint igazán óvatosan beoson, és oda megy, ahol Ő van. Felnéz Rá. Látom őt, amint könnycseppek gördülnek le az arcán és nagy barna szemeivel felnéz Őrá. Széttöri az üveget, kiönti a kenetet, az Úr lábaira önti azt. Nem fogja engedni, hogy Jézus ott üljön piszkos lábakkal.

Azt mondod: „Én sem engedném.”

Akkor miért nem teszel ezért valamit? Neki van a legrosszabb neve az országban manapság. „Szent hempergő, vallásos fanatikus.” Miért nem teszel ezért? Állj fel és mondd: „Az Úr kevés megvetettjeinek útját fogom választani. Készen állok, hogy elfogadjam azt az Ajándékot.”

114 A lábaira öntötte az olajat. Az egész szoba felfrissült tőle. Az drága volt. Nincs semmi, ami túl jó lenne Jézus számára. Add Neki a legjobbat! Add oda neki mindenedet: az életedet, a lelkedet, a lényedet, az idődet, mindenedet, amid csak van, add oda Neki!

És az asszony odanézett. Ott állt. Jó ég! Ezt az olajat a Fejére öntötte, majd megfogta a lábait és elkezdte... Ó, fogta a lábait és látta, hogy piszkosak. Semmije sem volt. Aztán eszébe jutottak a bűnei és azt mondta: „Biztosan el fog ítélni engem.” Így miután az olajat a nyakára tette és megtörölte, lehajolt és kezébe vette a lábait.

Leborult, sírni kezdett. „Ó, én olyan bűnös vagyok, hogy ez elé az Ember elé álljak. Olyan bűnös vagyok.” Felnézett a szép, nagy szemeivel. „Majd lehet, hogy kirúg engem ebből a szobából.” De Ő egyáltalán nem mozdult. Csak ott ült és őt nézte. Ó, szeretem ezt. Csak ült és nézte.

„Ő ismeri a szívemet. Érzem, amint éppen most is olvas az elmémben. Tudja, hogy nem vagyok jó. Tudom, Uram, de nem bírom nézni, amint itt ülsz piszkos lábakkal, egyszerűen nem bírom nézni. Te vagy az én egyetlen reményem. Nem bírom nézni.” Milyen gyönyörű víz ez a lábainak, ó, a megtérés könnyei! Ó, ó! Az az öreg farizeus semmi ilyesmit nem tudott bemutatni. Vizek, könnyek, amik végigcsorogtak az arcán.

115 Majd kezdte megtörölni azokat, és csókolgatni a lábát. Ó! Az Ura volt az! Csókolgatta a lábait. Nem volt törölközője, hogy megszáráítsa. Így a hajfürtjeivel, amiket feltűzött a feje tetejére, amik biztosan leomlottak, fogta a haját és kezdte törölni vele Jézus lábait, csókolgatva azt.

„Uram, te tudod,” (Közben csókolgatja.) „Uram, tudod, hogy bűnös vagyok. Sajnálom, hogy így kell Eléd jönnöm, de nem nézhetlek piszkos lábakkal.” Jó ég! Jézus piszkos lábakkal, akit nem szívesen láttak, nem csókolgatták a nyakát, ő most még a lábait is csókolgatja. „Uram!” (Csók, csók, csók) „Ó, Uram! Ó, Uram, bűnös vagyok.” (Csók, csók) „Tudod, hogy az vagyok, Uram.”

116 És ez idő tájt, az öreg farizeus megfordult. „Hú!” -mondta, - „Nézzenek csak oda, nézzenek oda! Ilyen az a társaság, aminek megvan az az úgynevezett Szent Lélek.” Értitek? Ők nem változtak. „Nézzétek csak, mi ez! Nézzétek, milyen emberekkel barátkozik. Ez lenne az a bizonyos Szent Lélek és isteni gyógyítás? Mi ez? A város szemete.”

Biztosan, ez az, akinek Az ki van jelentve. Az asszony tudta, hogy mi van abban a Csomagban. Tudta, hogy ez a valaha létező egyetlen alkalom, amikor eljuthat valahová... Nem mehetett a

farizeushoz, az kirúgná a gyülekezetből. Nincs benne az ő társadalmi körökben.

De van egy Társadalom a bűnös számára. Én annyira örülök ennek. Van egy Hely, ahová a bűnös jöhet. Van Balzsam Gileádban, ami a sebzettet éppé teszi. Az asszony megtalálta Azt. Meg akarta ismerni azt az Ajándékot és a lábait csókolgatta.

117 Az öreg farizeus azt mondta: „Ó! Gyertek ide fiúk! Hú! Hú! Íme a ti Prófétátok. Látjátok? Ha valamilyen Próféta lenne, tudná, hogy milyen asszony mossa a lábait. Nézzetek oda! Ezt nevezik fanatizmusnak. Szégyent hoz a házamra.”

Jézus egy szót sem szólt, csak ott ült és figyelte az asszonyt. Így nemsokára - tudva, hogy az a jó farizeus mire gondol - felállt.

Az az asszony — látom őt: „Ó, eljött az én időm, Ő el fog ítélni engem. Ki fog dobni engem ebből a házból.” Látom, amint Jézus feláll, így néz. Most már nagyon jól érzi magát. A lábait könnyek áztatták. Ó, Istenem, vedd az enyéimet! A lábait megbánás könnyei áztatták, melyek egy igaz szívből jöttek. Bár az asszony erkölcstelen volt, ez volt az egyetlen alkalom, amikor eljuthatott egy olyan forráshoz, ahol megtisztulhatott.

Ott ül. Látom, amint könnyek csorognak végig az arcán és teljesen bemaszatolják azt. Lelógó fürtjeit könnyek áztatták és piszkosak lettek Jézus lábától. Ott áll és azon tűnődik: „Most mi fog történni? Kidob engem. Megmondja nekik, hogy zárjanak börtönbe, amiért idejöttem.”

118 Jézus felállt. Így szólt: „Simon, beszélnem kell veled. Meghívtál a házádba, és amikor bejöttem, még vizet sem adtál a lábaimra. Megmostam volna Magamnak, de nem adtál Nekem vizet.” Ó, Istenem! „Nem adtál Nekem olajat, hogy megkenjem a nyakamat, mikor az megégett. Nem tetted meg Simon, nem is csókolnál engem és nem üdvözöltél. De ez az asszony könnyeivel mosta meg a lábamat. S a lábaimat csókolja, abba sem hagyta, mióta idejött. Van valami mondanivalóm ellened, Simon.” (Ő próféta volt vagy sem?) „Bizony mondom, az ő sok bűne megbocsáttatott.” Ó, Istenem!

119 Mi volt Ez? Az asszony megtalálta, hogy mi van abban az Ajándékcsomagban. Ott szeretetet talált. Ott megbocsátást talált. Meglátta Azt. Ó, hogyan tudta meglátni, hogy Isten ama drága Ajándéka munkálkodik rajta! Hogyan érezhette magát, amikor látta, hogy Isten rá is kiterjeszti az Ajándékát! A bűnei megbocsátattak.

120 Hogyan érezhette magát Barabás azon a napon! Ismeritek Barabást, a történetét. Barabás bűnöző volt, akit elkaptak és börtönbe zártak. Másnap reggel meg kellett volna halnia. Ő rabló volt. Törvényszegő volt. Gyilkos volt. Bűnöző volt. Egész éjszaka fel-alá járkált a cellájában, haját tépte, mivel másnap reggel keresztre kell mennie; ez halálbüntetés. Meg kell halnia. Milyen rémálmai lehettek aznap éjszaka! Mennyire nem tudott megnyugodni!

Másnap reggel nem evett reggelit, semmit, tudva, hogy a vérét fogják ontani, mintha csak farkasok között lenne. Hirtelen láncsörgést hall. [Branham testvér katonák menetelését mutatja be - a szerk.] Katonák lépésének zaja. Itt jön négy vagy öt, vagy talán egy seregnyi római katona csillogó dárdákkal. Odamennek. Egy nagy börtönőr elfordítja a kulcsot, és így szól: „Gyere ki, Barabás!”

„Ó, ne öljenek meg! Irgalom!”

„Barabás, nincs semmi baj, szabad vagy.”

„Micsoda?”

„Szabad vagy.”

„Hogyan lettem szabad?”

Valaki felmutatott oda. Mit jelenthetett az Barabásnak, amikor látta, hogy az az Ajándék átvette a helyét a halálban! Én is ugyanezt éreztem. Isten Ajándéka átvette a helyemet a halálban. Hogyan történt, hogy az a haldokló lator a keresztén felszegezve:

A haldokló lator örvendezve látta
Azt a Forrást az ő napján
Mely, bár én is gonosz voltam
Bűneim mind elmosta már. (Igen!)
Mióta ezt a Folyót hit által megismertem

(Kijelentetett nekem!)

Amely vérző sebeidből fakad,
Az én témám a megmentő szeretet,
És míg meg nem halok az is marad.

(Így van, ó!)

121 Zárásként hadd mondjam ezt. Ma a karácsony egy doboz Camel cigarettát, egy doboz Viceroy cigarettát, egy üveg Four Roses vagy Seagram whiskyt jelent, becsomagolva egy szép mikulásos papírba. De még mindig visszautasítják Isten Karácsonyi Ajándékát. Az nem kell nekik.

Én akarom Azt. Örülök, hogy elfogadtam. Ó, Emánuel! Isten testté lett és közöttünk lakozott. Elutasították és elítélték végig a korokon át és az Ő irgalma kiárad ma minden szívre, aki Őt befogadja.

Hajtsuk meg fejünket csak egy pillanatra!

122 Vajon ma este ebben az épületben, ezen a karácsonyon megemlékezve arról az időről, majdnem kétezer évvel ezelőtt, amikor Isten odaadta az első Karácsonyi Ajándékot... Azon tűnődöm ma este, hogy meg akarjátok-e nézni, mi van abban a Csomagban, hogy meglásd, bűnös, hogy nincs-e ott Valaki, aki szeret téged, Valaki, aki helyetted halt meg, Valaki, aki Életét adta érted? Készek lennétek-e ma este, hogy levegyétek Róla az igarongyot, azt a piszkos ruhát, hogy Őt „fanatikusnak és szent hempergőnek” nevezik és becsomagolnád-e magad abba, hogy vedd az Úr kevés megvetettjének útját?

Ha itt vagy ebben az épületben ma este és szeretnéd, hogy megemlékezzünk rólad imában, felemelnéd a kezed és mondanád: „Ezen a karácsony estén el akarom fogadni Isten Karácsonyi Ajándékát, Isten igazi Karácsonyi Ajándékát”? Isten áldjon meg téged, hölgyem! Isten áldjon meg, kisleány! Isten áldjon meg, testvérnő! Isten áldjon meg! Isten áldjon meg fiatal hölgy ott! Igen. Lennének még olyanok, akik szeretnék, hogy megemlékezzünk róluk imában? „Uram...” Isten áldjon meg téged, testvérem!

123 Valaki más? „Uram, azt az utat választom. Én sem fogom nézni, hogy ott ülsz piszkos lábakkal, nem bírnám. Csatlakozok hozzájuk, jönni fogok egyenesen Isten Királyságába. Egy leszek azok közül, akiket megvetnek. Lakozz velem, Uram! Jöjj haza velem ma este! Lemosok minden piszkot a Nevedről. Te elmostad a bűneimet, Uram, hadd éljem azt az Életet, nem úgy, ahogy most teszem, én bepiszkolom a Tied. Bepiszkollak Téged minden nap, csak többet teszek Rád. Hadd menjek ma este, Uram, a megbánás könnyeivel! Jövök most alázatosan a Te Kereszted lábához, hogy befogadjalak Téged, mint Megváltómat.” Van még valaki, mielőtt imádkoznánk? Csak emeld fel a kezedet! Rendben.

124 Drága Urunk! Hozzuk Tehozzád ma este... úgy tűnik, volt jó néhány asszony itt ma este, Urunk, akik felemelték a kezüket. Talán ők is lenézhetnek... néhányan fiatal lányok, tizenévesek, akik felemelték a kezüket. Ők komolyan gondolják, Urunk. Nem akarnak elkárhozni a világgal. Be akarnak most fogadni Téged ezen a karácsonyon, hogy belenézzenek Isten Csomagjába és elfogadhassák az Örök Életet. Add meg ezt most, Urunk, hogy megnyílhasson számukra a bűneik bocsánata, hogy megnyithasd számukra Dávid házának forrását, mely megnyílt a bűnök és tisztátalanságok számára, ahol a bűnösök alámerülve elvesztik minden bűnös feltjukat. Add meg ezt, Urunk! Menj velük haza ma este és lakozz velük, Urunk! Tedd az életet számukra azzá, aminek lennie kellene, Urunk, add meg ezt!

Gyógyítsd meg a betegeket és szenvedőket közöttünk! Te vagy a gyámoltalanok segítsége. Te vagy az, Uram, aki meg tudja tenni azt, amit mások nem tudnak. Te vagy a ragaszkodó kegyelem, Te vagy Isten Ajándéka és mi alázatosan hiszünk Benned, Uram. Követjük a Hajnalcsillagot, követjük a Világosságot, amíg Az elvezet minket ahhoz a tökéletes Világossághoz, Isten Ajándékához, az Örök Élethez, a Szellem keresztsége által. Add meg ezt, Urunk! Odaajánlom őket most Neked. Jézus Krisztus Nevében vedd ma a lelküket és mosd azt meg a Golgota vöröslő Vérében. Mert mi ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen.

125 Uram, maradj velem!

[Branham testvér dúdolja a Maradj velem kezdetű éneket - a szerk.]

...vigaszt nem lelem.

Fényben, borúban, ó, maradj velem!

Szeretitek Őt teljes szívetekből? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] Még egyszer a régiek kedvéért: „Szeretem, szeretem, mert Ő szeret engem.” Most mindenki... Szeretem, szeretem, mert Ő...

Emeljük fel Hozzá kezünket!

Vérével megváltott engem a Golgotán.

Most szeretném, ha kezet fognátok valakivel, előttetek, mögöttetek és mellettetek.

Szeretem, szeretem, mert Ő szeret engem,

Vérével megváltott engem a Golgotán.

Mind, akik befogadtátok Isten Karácsonyi Ajándékát, emeljétek fel most a kezeiteket!

Szeretem, szeretem, mert Ő szeret engem

Vérével megváltott engem a Golgotán.

126 Hát nem szeretitek Őt? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] Nem csodálatos? Rendben, mialatt állunk...

Vidd magaddal Jézus Nevét,
Baj és bánat gyermeke,
Vigaszt, örömet lelsz benne,
Vidd hát el mindenfele.
Drága Név, édes Név
Földnek szent reménysége,
Drága Név, édes Név
Mennynek öröme, fénye.

Most lassan...

Vidd magaddal Jézus Nevét
Pajzsként minden veszélytől,
Kísértő ha indul...

(Mi lesz, ha kísértés jön feléd?)

Meghátrál majd e Névtől.
Drága Név, édes Név
Földnek szent reménysége,
Drága Név, édes Név
Mennynek öröme, fénye.
Meghajlik Jézus Nevére

Hajtsuk most meg a fejünket és úgy énekeljünk!

...Lábához a mindenség,
Koronánkat adjuk Néki,
Ha majd utunk véget ér.
Drága Név, édes Név
Földnek szent reménysége,
Drága Név, édes Név
Mennynek öröme, fénye.

www.messagehub.info

A szolgálatokat prédikálta

William Marrion Branham

„... szavának napjaiban ...” Jel. 10:7